

Olimpijci v čevljih Alpina

POZDRAV IZ SYDNEYJA

OLIMPIJSKA REPREZENTANCA
SLOVENIJE

Zopet je mimo pomemben medijski dogodek, ki je privabljal na tisoče in milijone gledalcev. Nekateri navdušeni in zaradi želje videti vse, skoraj nekoliko odmaknjeni od drugih dogajanj po svetu in doma, drugi so igre sicer spremljali, vendar s primerne razdalje, tretje to ni zanimalo. Kljub temu pa skoraj ni človeka, ki ga ne bi ti dogodki vsaj malo oplazili, ki ne bi slišal za to in ono, ki se ne bi razveselil vsaj ob naših zlatih medaljah, četudi ga šport ne zanima. Z zaključkom olimpijskih iger je konec veliko lepega, pa tudi veliko razočaranja. Nekateri so uspeli, drugi ne. To velja tako za športnike kot tudi za ostale, ki so igre pripravljali, ali pa tiste, ki so kakorkoli sodelovali pri tem.

In da smo sodelovali, se lahko pohvalimo tudi v Alpini. Res da je bil ta delež v primerjavi z vsem ostalim majhen, toda kljub temu. Tudi čez sto parov, izpod rok Alpinistov delavcev, izdelanih čevljev je ubrano stopalo po sydneyjskih poteh. Mogoče bi kdo rekel, da to ni pomembno, mogoče še celo, da je to potrata, saj smo čevlje podarili, vendar to ni povsem tako. Bili smo izbrani. Lahko bi bil to tudi kdorkoli od ostalih izdelovalcev čevljev v Sloveniji, saj vemo, da teh ni tako malo. Toda olimpijski komite je izbral nas in tudi to je priznanje. Naše ime je bilo mnogokrat

omenjeno na raznih mestih in ob dogodkih, kot so olimpijske igre, tudi to nekaj pomeni.

Komercialni direktor Aleš Dolenc nam je ob tem povedal: »Z olimpijskim komitejem sodelujemo že dalj časa. Tako smo se dogovorili tudi, da za naše olimpijce in spremljevalce izdelamo obutev, ki jo bodo nosili k oblačilom za svečane priložnosti. Naše modele smo spremenili le toliko, da smo jih barvno uskladili z oblačili. V naročenih številkah smo izdelali sto trideset parov ter kasneje še dodatnih trideset parov za olimpijske igre paraplegikov. Kot zanimivost naj povem, da smo imeli nekaj težav z izdelavo čevljev za največje rokometaše. Rabili so tudi velikostno številko petdeset, v Alpini pa nimamo tako velikih kopit. Tudi to smo seveda z veseljem rešili in olimpijci so se obuli v naše čevlje. V njih so bili tudi na predstavitvi, ki je bila pred odhodom na igre, 22. avgusta na Ljubljanskem gradu. Poleg številnih politikov, športnih funkcionarjev in ostalih vidnejših ljudi iz slovenskega družbenega življenja, so se je udeležili tudi predstavniki vseh pomembnih medijev. In mnogokrat je bilo omenjeno tudi ime Alpina. Prav tako so se olimpijci v naši čevljih predstavili tudi na zaključni prireditvi, v sredo, 4. oktobra v Ljubljani. Mislim, da je to pravi način za pomoč našim olimpijcem, za Alpino pa je to dodatna priložnost za promocijo.«

Jožica Kacin

Znanje

»Kar je lahko, lahko stori vsak, kar je težko le najboljši,« je v prispevku o ponaročanju obutve zapisal komercialni direktor Aleš Dolenc.

Mar ni to stavek, ki nam vliva nek pogum in voljo, da bi le skušali ugrizniti v kislno jabolko in storiti nekaj, kar nam bo dalo več. S tem bomo zadovoljili sebe in druge. Mar ne bo lep občutek, če bomo ugotovili, da znamo več, da smo premagali neko točko, za katero smo mislili, da je ne moremo doseči.

»V novo ekonomijo lahko stopite le oboroženi z znanjem,« so besede nekdanjega ministra za šolstvo in profesorja na pedagoški fakulteti dr. Pavla Zgaga, ki jih je izrekel na okrogli mizi o šolstvu v Žireh.

In še naprej. Predsednik vlade dr. Andrej Bajuk je ob obisku v Žireh dejal: »Slovenijo ne ogroža tuj kapital, temveč to, da nismo znali pravočasno vlagati v vzgojo in usposabljanje naših ljudi.«

»Dejstvo je, da je znanja še vedno premalo. Znanje, ki ga ni v tovarni, zato iščemo zunaj,« je povedal generalni direktor mag. Martin Kopač.

Znanje – kolikokrat je v današnjem časopisu omenjena ta beseda. Skoraj vsaka stran nosi v sebi tudi takšno ali podobno sporočilo. O znanju govorijo menedžerji, politiki, šolniki, starši, učenci...

Torej, nekaj le mora biti na tem.

Kaj pa pravijo o znanju v družbi za razvoj človeškega kapitala Racio iz Celja. Takole so zapisali v predstavitvenem katalogu: »Leta, ki so pred nami, bodo v znamenju možganov. Trend je močno viden že v tistih korporacijah, ki so se reorganizirale, znižale svoje stroške do najnižje možne mere in sedaj iščejo možnosti kako, z »manj narediti več in boljše«. Drugi razlog za izjemno pozornost razvoju intelektualnega kapitala je v ugotovitvah, da ostajajo v konkurenci tista podjetja, ki temeljijo na znanju.«

Tako o znanju nekateri oziroma tisti, za katere mislimo, da ga imajo nekoliko več. Kaj nam torej preostane? Najbolje verjeti in razmišljati, kako bi sledili njihovim besedam.

Jožica Kacin

Obiskali so nas kupci z vsega sveta

V ponedeljek in torek, 2. in 3. oktobra smo v Alpini organizirali vsakoletni mednarodni prodajni sestanek s ciljem, da našim kupcem predstavimo, kar smo jim pripravili za zimsko sezono 2001/2002. Obiskalo nas je petindvajset predstavnikov iz šestnajstih svetovnih trgov.

Poleg predstavitve kolekcij tekaške in smučarske obutve, smo jim predstavili tudi razvojne projekte, s katerimi se spoprijemamo v zadnjem obdobju, da bi tudi tako poudarili našo razvojno inovativno naravnost. Nanjo v prihodnje stavimo zelo veliko. Kot odgovor na svetovne smernice povečevanja prodaje paketov »čevelj, vez, smučka« in v cilju oblikovanja še večje prepoznavnosti naše blagovne znamke, pa smo

Obiskalo nas je petindvajset predstavnikov iz šestnajstih svetovnih trgov.

jim predstavili tudi našo ponudbo smuči pod blagovno znamko Alpina.

Prvi odzivi kupcev na prikazano so bili zadovoljivi. Prav tako smo poželi priznanje za predstavitveni del, kjer smo letos več poudarka namenili konstrukcijam, posameznim sestavnim delom in materialom. Posredovane pripombe in predloge, brez katerih pač ni šlo, bomo lahko upoštevali v nadaljnjih postopkih izdelave obeh kolekcij. Izdelava kakovostnih potniških kolekcij in demo vzorcev na eni strani in oblikovanje ustreznih reklamnih artiklov, v cilju podpore prodaje obeh programov, na drugi strani, pa je tisto, kar nas čaka v naslednjih dveh mesecih.

Boris Markelj

Alpina v družbi najboljših

V lanskem letu smo v sodelovanju z Mercatorjem odprli prvo prodajalno v prodajnem centru v Ljubljani. S tem sodelovanjem smo želeli nadaljevati, vendar je imela enake načrte tudi naša konkurenca. Tako se nam za dva centra ni uspelo dogovoriti, ker so konkurenti Mercatorju ponudili višjo ceno kot smo jo bili pripravljeni plačati v Alpini.

Z Mercatorjem veliko sodelujemo tudi na drugih področjih kot so grosistična, franšizna prodaja, naši nakupi pri tem podjetju, zato smo predlagali, da bi sklenili dogovor o sodelovanju. Naša ponudba je bila tudi zanje zanimiva in tako smo se dogovorili. Poleg že navedenega bomo še okrepili sodelovanje z Mercatorjem pri nakupu hrane za našo kuhinjo. Pri opremljanju naših lokalov bomo sodelovali z Mercator Optimo. Med drugim smo se tudi dogovorili, da bi naši delavci, ki bi imeli kartice Mercatorja, s temi karticami kupovali v njihovih prodajalnah, zneske nakupov pa bi jim od-

Prvo prodajalno v Mercatorjevem centru smo odprli avgusta lani v Ljubljani.

tegnili od plače ter nakazali Mercatorju.

V bodočih prodajnih centrih Mercatorja smo si izborili prednostno pravico za našo prodajalno obutve. To pomeni, da

lahko pričakujemo prodajalno Alpine v vseh večjih prodajnih centrih Mercatorja v Sloveniji in v tujini.

Da smo uspeli podpisati ta dogovor, si štejemo kot uspeh.

Mercator je trenutno gotovo največje in najboljše trgovsko podjetje na slovenskem trgu. Imajo vizijo in načrte za prihodnost in razvoj. Za Alpino pa je dobro, da je v družbi najboljših. Svetovni trendi kažejo, da se del nakupov seli v prodajne centre na robne mest. Tudi pri nas je tako. V teh centrih se bo prodajala tudi obutev; če ne bo to Alpinina, pa bo to obutev nekoga drugega, zato moramo sodelovati.

Plod dogovora med Alpino in Mercatorjem je prodajni center v Sarajevu in Puli, ki naj bi ju odprli v začetku decembra. V Sloveniji bo tak center v Novi Gorici, vendar pa točen datum odprtja še ni določen. K sodelovanju pri projektih Mercatorja smo povabili tudi Peko in Planiko. Peko se ni odločil za tak način, Planika pa bo sodelovala z nami. V našem delu prodajalne ji bomo ponudili poseben prostor, kjer bodo prodajali svojo obutev. Če bodo pripravljeni, bomo na podoben način sodelovali tudi z ostalimi izdelovalci obutve.

Aleš Dolenc

Petka v petek petnajstega

Nova pogodbeni prodajalna v Sežani

V petek, 15. septembra, ko so se poslovodje in tudi ostali sodelavci prodaje komajda vrnili s konference v Kranjski Gori, je nekatere izmed njih pot že vodila naprej. V Sežani je bila namreč odprta nova pogodbeni prodajalna Alpine, ki jo je Karmen Kogoj, ki vodi to prodajalno, poimenovala Petka.

Tudi Karmen Kogoj se je udeležila poslovodske konference in povedala, da je bilo na srečanju zelo naporno, toda hkrati lepo in koristno. Sprva jo je bilo strah, kako se bo znašla v povsem novi vlogi, med tujimi ljudmi in čevlji, s katerimi doslej ni imela izkušenj.

Toda, kot je dejala, prva trema je bila hitro mimo in lepo se je živela med Alpinci. V petek jo je čakala nova preizkušnja. Tudi tu je vladala začetna trema in tudi ta je bila, ob pomoči poslovodkinje prodajalne Nova Gorica Aleksandre Sušič, vodje maloprodaje v Sloveniji Olje Jereb, direktorja prodaje Primoža Kopača, najbolj pa seveda svojih domačih, moža Valterja, sestre Martine in očeta, ki so ji ves čas pridno pomagali in ji stali tesno ob strani, kmalu premagana.

Prodajalna je v starejši hiši ob cesti v Sežani, ki je že včasih, ko je po njej svojo sol tovoril Martin Krpan, slovela kot prometna cesta. Tudi prostor je ljudem že poznan, saj je bila tu že v šestdesetih letih prodajalna

s tekstilom, prav tako gostilna, nazadnje pa je bila urarna. Zanimanja za ta prostor, kot sta povedala Karmen in Valter Šuligoj, je bilo kar precej, vendar sta imela srečo in ga dobila prav

nadaljevanje na 4. strani

Karmen in Valter Kogoj, lastnika prodajalne, na levi direktor domače prodaje Primož Kopač, na desni pa vodja maloprodaje v Sloveniji Olja Jereb.

Prodajni prostor ni velik, kljub temu pa so vsi modeli lepo predstavljeni.

Odprta že druga prodajalna v Szegedu na Madžarskem

20. septembra je bila na Madžarskem v mestu Szeged odprta nova franšizna prodajalna Alpine. To je že druga prodajalna v tem mestu. Szeged ima čez 220 000 prebivalcev, kar pomeni tudi veliko možnih kupcev. Prvo prodajalno v tem mestu smo odprli v začetku lanskega leta. Svoj prostor je dobila v večji blagovni hiši. Glede na odziv kupcev in glede na povpraševanje po naših izdelkih se je direktor podjetja Tóth Laszlo odločil za širjenje ponudbe. Tako smo se dogovorili, da odpremo še eno, tokrat samostojno prodajalno, na drugi lokaciji. Prednost naše blagovne znamke v tem mestu je tudi v tem, da je v Szegedu precej priseljencev, ki so v kriznih časih prišli iz Jugoslavije in zato poznajo Alpino. Tu naj bi po nekaterih ocenah živele kar 30.000 takih prebivalcev.

Nova prodajalna meri sedemdeset kvadratnih metrov, od tega je kar petdeset metrov prodajnega prostora. Oprema in

postavitev je urejena po našem načinu enotnega izgleda prodajaln. Zaenkrat bo kupcem na voljo ženska in moška modna obutev srednjega in višjega cenovnega razreda. Predstavniki podjetja se udeležujejo tudi poslovnih konferenc, tako da so obutev že predhodno naročili in bodo v prodajalni na razpolago vsi najnovejši Alpinini modeli.

Ob odprtju prodajalne je bil poleg lastnikov, zaposlenih ter predstavnikov Alpine prisoten tudi konzul veleposlaništva na Madžarskem Jože Keček. Seznanil nas je s pravnimi vidiki ter opozoril na nekatere podrobnosti v zvezi s poslovanjem slovenskih in madžarskih podjetij.

S to prodajalno prizadevanje za širitev prodajne mreže na Madžarskem ni končano. Trenutno se dogovarjamo, da bomo odprli še eno prodajalno v Budimpešti. Do leta 2003 pa smo si zastavili plan, naj bi imeli v tej državi deset prodajaln.

Stanko Kranjc

Ob odprtju je spregovoril direktor podjetja Laszlo Tóth. Na levi Stanko Kranjc, na desni pa bivši direktor madžarskega podjetja Ferenc Horvat. Foto: Niko Gantar

Da se tu prodaja blagovna znamka Alpina, se lepo vidi že na pročelju prodajalne. Foto: Niko Gantar

Petka v petek petnajstega

nadaljevanje s 3. strani

onadva. Veliko je bilo treba urediti. Prostor je bil star. »Pri urejanju so z nasveti mnogo pomagali tudi iz Alpine, predvsem Marijan Jereb, pa tudi vodja maloprodaje Olja je bedela nad vsem,« sta povedala. Tako je nastala prijetna, sodobna po enotnem Alpininem izgledu, urejena prodajalna.

Že pred uradnim odprtjem je bila prodajalna dobro obiskana. Ljudje so stopali h Karmen in njenimi, se z njimi pogovarjali, jim čestitali in izrekli dobre želje. Mnogi so prihajali s simboličnimi darilci in takoj se je videlo, da so Karmen in njeni poznanji in priljubljeni meščani.

Med množico obiskovalcev se je komaj našel čas za uradno odprtje in nekaj besed, ki jih je izrekel direktor prodaje Primož Kopač. Povedal je, da so v tem mestu že kar nekaj časa iskali primerno možnost za odprtje prodajalne. Navezali so stike s Karmen in takoj so se dogovorili. Poudaril je, da imamo v Alpini dobro in modno obutev, ki jo lahko ponudimo tudi v krajih ob meji z Italijo. Prodajalni je zaželel veliko uspeha in dobro delo.

Prodajalna je bila vedno bolj polna in komaj je bilo prostora za vse. Nekateri so kupovali, drugi pa so si samo ogledovali in obljubljali, da se vrnejo, ko mine

Primož Kopač se je Lučki Čehovin zahvalil za zaupanje. Čevlje ji bo izročila lastnica prodajalne Karmen Kogoj (v sredini).

prvi naval. Komaj smo našli čas, da smo se nekoliko pogovorili s Karmen in možem, ki sta glavna krivca za to prodajalno. Karmen je o tem, kako je sploh prišla do zamisli, da bi odprla prodajal-

no, povedala: »Prej sem delala kot prodajalka v zlatarni. Želela sem zamenjati službo in ko sem razmišljala o tem, se mi je porodila ideja, da v Sežani nimamo kje kupiti čevljev. Poklicala sem

Prva, ki je kupila čevlje v novo odprti prodajalni je bila ravnateljica Kosovelove knjižnice v Sežani Lučka Čehovin. Karmen, ki ji je pomagala pri izbiri, pa tudi vsi ostali, ki smo se pogovarjali z gospo Čehovino, smo bili veseli, da je bila prav ona tista, ki se je prva odločila za nakup naših čevljev v novo odprti prodajalni. Lučka Čehovin je povedala, da je že kot študentka vedno nosila Alpinino obutev. Sedaj že mnogo let živi v Sežani in tu je navada, da ljudje čevlje kupujejo v Italiji. Ona pa je, kadar je šla v Ljubljano, obiskala tudi prodajalno Alpine in vedno našla kaj zase. »Imate kakovostne čevlje, dobro se nosijo in lepo so izdelani, pa tudi modeli so lepi,« je pohvalila. »Vesela sem, da imamo tudi v Sežani prodajalno Alpine. Slišala sem, da se je odprla prodajalna, pa sem prišla pogledat. Izbrala sem čevlje in niti pomislila nisem, da bi jih dobila v dar,« je razlagala ter dodala: »Želim, da bi prodajalna uspešno poslovala in da bi se čim več kupcev prepričalo, da je vredno priti v Alpino.« Gospa Lučka, tudi vam želimo, da bi še velikokrat s toliko dobre volje kot ste jo pokazali ob tem nakupu, obiskali našo prodajalno in da bi se iz nje vedno vračali zadovoljni. In hvala za prijazne besede in vaše zaupanje.

v Alpino in takoj so bili pripravljeni na sodelovanje.«

Od ideje do izvedbe je poteklo zelo malo časa, saj se je vse skupaj začelo pred kakimi štirimi meseci, s tem, da je bilo potrebno urediti prav vse, od uporabnega dovoljenja za poslovni prostor, do registracije samostojnega podjetnika, ureditve in prenove prostora. Karmen in Valter sta povedala, da so pridno delali. Vmes so bili še dopusti in tudi Karmen in Valter s hčerko se mu niso odrekli. Le zakaj, saj je kljub temu vse pripravljeno in vse v najlepšem redu. Šuligojevi so devet dni preživel na Braču.

Karmen je povedala, da bo zaenkrat v prodajalni delala sama. »Najprej moram ugotoviti, kako bo s prodajo in ostalim. Če bo dobro, bom morala gotovo razmišljati o kakšni pomoči.«

Glede konkurence v bližnji Italiji, pa je Karmen povedala: »Kdor hoče iti v Italijo bo pač šel, vendar pa mislim, da to ne more biti odločilen razlog za prodajo v naši prodajalni. Čevlji Alpine so dovolj kakovostni in tudi cena je primerna. Mislim, da nima smisla po enake ali celo slabše izdelke hoditi drugam. Modeli Alpine so dobri, moderni in stilni. Imate super punce, ki delajo modele,« je vidno zadovoljna dejala ter odhitela v prodajni prostor, kjer jo že spet čakalo nekaj novih obiskovalcev, ki so ji hoteli zaželeli srečo. Naj ne ostane le pri željah, dodajamo tudi mi.

Jozica Kacin

Poslovodska konferenca Kranjska Gora

Od 11. do 14. septembra je bila v Kranjski Gori poslovodska konferenca. Kot je že v navadi, so se prisotni prvi dan seznanili s poslovanjem Alpine in načrti za naprej. Kako si vodstvo predstavlja razvoj maloprodajne mreže, je povedal generalni direktor mag. Martin Kopač. Komercialni direktor Aleš Dolenc je spregovoril o rezultatih poslovanja, pripravi kolekcije, ponaročanju, o sodelovanju z Mercatorjem. Direktor prodaje Primož Kopač pa je največ besed namenil temu, kako doseči še boljšo prodajo, predvsem pa je opozarjal na zmanjšanje zaloga. Sledila je modna revija, ki vsako leto posebej navduši prisotne. Popoldne se je pričelo naročanje po skupinah, s tem delom pa so nadaljevali še ostale dni.

Ob primerni predstavitvi, je tudi naročanje obutve lažje. Foto: Dean Duboković

Letos smo največ naredili na obratu zalog

Cilje razvoja maloprodaje smo zapisali tudi v strategiji razvoja. Ti so:

- doseči koeficient prodaje na zaloge 1,8
- letni promet na m² naj bi bil 2.100 eura
- letna prodaja na prodajalca naj bi bila 100 000 eura
- povečanje pogodbenih prodajal

Letos smo največ naredili na obratu zalog. Zaloge so ostale na ravni lanskega leta, kljub temu, da smo odprli prodajalno Ljubljana 5 in se je prodaja povečala. Na to pa je vplivala tudi dobro sprejeta kolekcija sandal in uvedba ponaročanja. Nekaj manj uspeha smo imeli pri doseganju prodaje na kvadratni meter in na prodajalca. Pri prodaji na kvadratni meter smo v prvem polletju letošnjega leta dosegli 1858 eura prodaje na kvadratni meter. Pri doseganju tega cilja smo omejeni z obstoječimi površinami prodajal. Prostori so taki kot so, ne moremo jih zmanjšati; ta cilj lahko dosežemo le s povečano prodajo. Veliko povečanje prodaje pa je v kratkem času zelo težko doseči. K temu, da cilji niso bili doseženi, je pripomoglo tudi to, da sta bili prodajalni Ljubljana 1

in Žiri 1 zaradi prenove nekaj časa zaprti.

Pri prodaji na prodajalca smo na letnem nivoju dosegli 91 200 eura. Pri tem pa moramo paziti, da kupecu še vedno zagotovimo kakovostno postrežbo.

Nadaljevali bomo tudi z odpiranjem pogodbenih prodajal. Odprli smo prodajalno v Sežani, za letošnje leto načrtujemo še prodajalno v Krškem.

Kako hitreje do ciljev?

- zmanjšanje zalog obutve, kar naj bi dosegli predvsem s ponaročanjem

- povečanje prodaje, na kar bo prav gotovo vplival tudi nov način naročanja velikostnih števil za prodajalce. V anketi, ki smo jo izvajali med kupci, in v kateri smo ugotavljali vzroke zato, da niso kupili naših čevljev, smo ugotovili, da veliko kupcev ne dobi ustrezne številke željenega modela. Da bi odpravili to pomanjkljivost, smo uvedli novost. Poslovodjem smo sedaj dali možnost naročiti več manjših ali pa več večjih števil določenega modela, glede na to, kakšne velikostne številke potrebujejo. Novost letošnjega leta je tudi nova oblika obrazca za naročanje, ki vsebuje tudi sliko in bo zato delo za poslovodje precej lažje.

Primož Kopač

Kar je lahko, lahko stori vsak, kar je težko, le najboljši Ponaročanje že daje prve ugodne rezultate

V današnjem času, ko se vse zelo hitro spreminja, kljub zavzetemu delu tistih, ki delajo pri pripravi kolekcije in stalnemu spremljanju novosti ne moremo, na primer pol leta vnaprej, točno predvideti, kateri modeli bodo hit sezone oziroma se bodo naslednjo sezono najbolj prodajali. Tega ne zmoremo pri nas, niti drugod. V Alpini smo zato iskali način, kako priti do tega, da bi kupcem ponudili res tiste modele, po katerih najbolj povprašujejo. S tem bi zadovoljili kupce, obenem pa tudi zmanjšali ostanke modelov ob koncu sezone. Uspešna podjetja v tujini to rešujejo s ponaročanjem. Odločili smo se, da poskusimo tudi mi. Osnova ponaročanja je v tem, da za prodajalce najprej naročimo manjše količine modelov, nato pa na podlagi prvih odzivov kupcev, ponarimo tiste modele, ki gredo dobro v prodajo. S tem bomo dosegli, da bo zaloga obutve, ki se slabše prodaja manjša, kupcem pa bomo ponudili to, kar želijo.

Prva sezona takega načina dela je za nami. Izkušnje so v glavnem pozitivne. Najbolj nam je uspelo pri sandalih, kjer smo sezono zaključili z minimalnimi zalogami v maloprodajni mreži

in skoraj brez zalog v skladišču gotovih proizvodov.

Nekoliko manj uspešni smo bili pri ženskih nizkih čevljih. Vendar tu ni kriv sistem ponaročanja, temveč imamo z ženskimi nizkimi čevlji na splošno več težav in tudi prodaja te obutve je težja.

V tej sezoni smo ugotovili, da je ponaročanje izvedljivo. Vsi pa se zavedamo, da to ni enostavno. Da bo vse teklo kot si želimo, bo potrebno še precej dela. Pri ponaročanju je bistvenega pomena, da je blago pravočasno v prodajalnah. To ne pomeni, da so v prodajalnah le določeni modeli, temveč vsi modeli za določeno sezono. Modela, ki ga ni v prodajalni, ne moremo prodajati, zato tudi ne vidimo, kakšni bodo odzivi pri kupcih in zato zanj tudi ne more biti ponaročil. Torej, če smo zakašnili z dobavo, smo izgubili tudi ponaročila. S stališča zmanjšanja zalog je to sicer lahko tudi dobro, nikakor pa ne za prodajo.

Odziv mreže na ponaročanje modelov je dober. Informacijski sistem deluje in ni težav. Bolj pa nadaljevanje na 6. strani

Kako si vodstvo predstavlja bodoči razvoj maloprodajne mreže?

»Kako si vodstvo Alpine predstavlja bodoči razvoj mreže in prodaje, smo zapisali v strategiji razvoja,« je povedal generalni direktor mag. Martin Kopač in nadaljeval: »Za proizvodnjo je značilna predvsem razvojna usmerjenost: novi izdelki, inovacije, bolj udobna obutev. Ko pa so čevlji narejeni, jih je treba prodati. Tu pa nastopi prodajalec. Glede prodaje je v strategiji načrtano nekaj pomembnih usmeritev. Prodajo bomo razvijali prek lastne mreže in preko interneta. Čim več narejene obutve bomo skušali prodati v svojih prodajalnah, zato bomo še naprej

skrbeli za modernizacijo in razvoj naše maloprodajne mreže. Druga pomembna naloga na področju prodaje pa je prodaja preko interneta. Danes mnogi še ne razumejo pravega pomena tega medija. V svetu se mnogo prodaja po tej poti. Znano je, da kupci do trideset odstotkov čevljev, prodanih po internetu, vrnejo. Prodaja obutve po internetu je zato ena težjih nalog. Vendar moramo gledati naprej in prepričan sem, da bo tak način prodaje doživel pravi razmah, ko bomo izdelovali čevlje po meri. Čeprav se to v tem trenutku zdi oddaljeno, se največje revolucije rojevajo čez

noč. V bodoče naj bi bili v naših prodajalnah skenerji, na katerih bi kupci pomerili noge, lahko bi izbrali model in ga nato naročili po internetu. Tudi kasneje bi vsak naš kupec vedel za točno mero svoje noge in bi zato brez tveganja lahko naročil obutev preko elektronskih medijev.

V Alpini moramo vsak dan narediti pet do šest tisoč parov, moramo pa jih tudi prodati. Že v preteklosti smo delali in smo prodajali. Toda samo to je premalo. Biti moramo razvojno dejavni, ker nam bo le razvoj dal osnovo za lepše in boljše življenje. »

Jožica Kacin

Kar je lahko, lahko stori vsak, ...

nadaljevanje s 5. strani

se bomo morali potruditi, da bomo skrajšali čas: od naročila do trenutka, ko bodo zanj izvedeli vsi, ki so zadolženi za izvedbo, še bolj pa seveda do končne izvedbe. Ta čas je še mnogo predolg. Naš cilj je, da bi v istem dnevu, ko bi mreža ugotovila, da je ponaročilo smiselno, bili o tem obveščeni vsi, ki sodelujejo pri izvrševanju, to je od delavcev nabave do proizvodnje. Najpomembnejša pa je naslednja faza, to je izdelava. Zadali smo si, da bi bilo od naročila do izdelave štiri tedne. Toda tudi tu se še po-

javljajo težave. Na eni strani z dobavo materialov. To poskušamo izboljšati tako, da poskušamo že prej predvideti v katerih tipih usnja naj bi bila izdelana ponaročila. Bolj se bomo morali dogovarjati z dobavitelji, da bo za material za ponaročila krajši dobavni rok kot za redna naročila. Tudi v proizvodnji bomo morali doseči, da bo imelo ponaročilo, glede na ostala naročila, prednostni položaj. Če bo čas izdelave predolg, bomo izgubili višek sezone, blago prodajali v času znižanja po nižjih cenah, zaslužka ne bo, ves trud bo zaman. Nabava in proizvodnja morata storiti vse, da bo rok štiri tedne od naročila dosežen,

ne pa iskati razloge in dokaze, da to ni mogoče.

Veliko dela nas čaka tudi pri pošiljanju blaga v prodajalne. Z načinom dela, ki je vladal v sezoni pomlad poletje, nismo najbolj zadovoljni. Preveč časa je blago v skladišču. Ponaročeno blago mora takoj v prodajalne, ki morajo biti s ponarocenimi modeli polno založene in jih agresivno prodajati. Ti modeli morajo biti v vseh prodajalnah, ne le v tistih, ki so jih naročile. Zavedamo se, da sistem ponarocanja od nas zahteva več dela, hitreje spremljanje podatkov in več dogovarjanja z dobavitelji. Ponarochen model mora v enem tednu končati cikel proizvodnje.

S ponarocanjem naše delo ne bo lažje, ampak težje. Za ponaročila smo se odločili zato, ker to ni lahko narediti, ampak težko. Za kakovostno obdelavo ponaročil moramo biti maksimalno dobro organizirani, biti moramo boljši kot naši tekmeči, ker hočemo tudi bolje zaslužiti. Kar je lahko, lahko stori vsak, kar je težko, le najboljši. Vendar pa se moramo zavedati, da je to dolgoročno edina prednost pred konkurenco z daljnega Vzhoda. Druge prednosti nimamo. Potovanje blaga iz teh dežel traja štiri tedne; v tem času pa mi lahko obutev že izdelamo in pošljemo v prodajalne.

Aleš Dolenc

Modne usmeritve za pomlad poletje 2001

Nastopajo tri osnovne smernice, ki med seboj niso strogo ločene in se lahko prepletajo

1. Osebna nota – prepletanje romantike in folklorne

Barve: zadržane, nevtralne (ponošen izgled) se dopolnjujejo s pastelno rožnato in modro ter vročimi in zažganimi odtenki – oker, oranžna.

Materiali: naravni, rustikalni, obdelani (jeans, noj, reptili, usnje surovega izgleda), vezanja, perforacije, perlice, kamenčki.

Modeli: elegantni: ožje konice, višje pete

Casual: širše konice, nižje pete

moški sandali, mokasini.

Značilni predstavniki

smernice so:

balerinke, mokasini, kavboj stil.

Čevlji Katrin, kavboj stil – Foto: Dean Duboković

Čevlji Neva, balerinka, mokasin – Foto: Dean Duboković

3. Praznovanje življenja – latinsko, ciganska, hipi moda

Barve: intenzivne – rdeče, modre, pink, viola, rumeno-zelene; kot kontrast: pudraste, transparentne – siva, beige, lila.

Materiali: bogati, skoraj luksuzni – saten, bleščice, perlice, rožice; reptili in imitacije kuščarjev.

Modeli: elegantni sandali, natikači, paščkarji, japonke z drobnimi detajli na nizkih in visokih petah.

Značilni predstavniki

smernice so:

elegantni sandali, natikači

Majda Trček

2. Življenjska moč – harmonija, multifunkcionalnost, praktičnost, udobje

Barve: rjave, beige, camel, peščene se dopolnjujejo z modro in zlato (barvni kontrasti niso aktualni).

Materiali: novi tehnološki materiali; pentlje, lesk v kombinaciji z mat izgledom.

Modeli: sling, »chanel« sandali, zelo ženstveni; podaljšana linija konic, ravne, ozke pete jogging copati – oblazinjeni in udobni.

Značilni predstavniki

smernice so:

Chanel, slingi, jogging copati

Čevlji Liz, jogging copati – Foto: Dean Duboković

Ženski čevlji Paty in moški Jošt – Foto: Dean Duboković

Adam, eleganten moški natikač – Foto: Dean Duboković

Grosistični kupci o nas – zadnji dve leti ste precej napredovali

Podjetje Galti je predvsem družinsko podjetje, ki pa se ukvarja za različnimi dejavnostmi. Sodelovanje z Alpino se je pričelo že pred, lahko bi rekli, davnimi tridesetimi leti. Takrat je Galti izdeloval vezalke. Alpina jih je rabila, tako kot tudi še danes in se je začelo. Podjetje Galti se je širilo in odprli so tudi dve prodajalni čevljev, eno v Prvačini in drugo v Šempasu. To je bilo pred nekaj več kot osmimi leti. Začeli so s prodajo Alpinine obutve, sedaj pa ponudbo Alpine dopolnjujejo še z nekaterimi drugimi proizvajal-

Mirjam in Željko Šuligoj, Galti Prvačina

Bogdan Štorman in Darja Teraž, TP Obutev Krško

Mojca Virant, Megrad Mestinj in Anuška Kavčič

Donina, eleganten sandal – Foto: Dean Duboković

Donina, eleganten sandal – Foto: Dean Duboković

ci. Ukvarjajo se tudi s prevoznostvom, kjer prav tako koristimo njihove usluge. Kot je povedala Šuligoj Mirjam, ki se je z možem Željkom udeležila poslovske konference, se zaradi prepletenega sodelovanja plačila opravljajo večinoma na podlagi kompenzacij. Na splošno so s sodelovanjem z Alpino zadovoljni. Modeli, ki so bili predstavljeni na konferenci, so bili Mirjam in Željku všeč. Povedala sta, da gre Alpina v korak z Italijo. »Alpinini čevlji se dobro prodajajo,« je povedala Mirjam. »Kupci pohvalijo predvsem kakovost in to, da so čevlji izdelani iz usnja. Prednost pred uvoženimi čevlji je tudi v tem, da ni težav z reklamacijami, ki jih pri Alpininih izdelkih ni veliko. Če pa pride do napak, se te tudi odpravijo, kar je pri uvoženih čevljih precej težje,« je ocenila Mirjam Šuligoj.

Megrad je podjetje, ki se ukvarja s prodajo in ima trideset zaposlenih. Mojca Virant je, kot se je predstavila sama, poslovodja blagovne hiše, ki jo imajo v Mestinjah. Z Alpino sodelujejo deset let.

Mojca Virant je predstavljeno kolekcijo ocenila kot mladostniško pomlajeno, razgibano, zelo spremenjeno. »Ni več tiste klasike, kot je bila pred časom. Vaši modeli imajo mlajši navdih tako v barvah kot materialih,« je povedala Mojca Virant ter nadaljevala: »Bili so časi, ko niste šli najbolj v korak z modo. Imeli ste preveč istih modelov, premalo novosti. Pri modni obutvi ste ponujali predvsem

klasične čevlje za ženske srednjih let. Zadnji dve leti pa ste precej napredovali. Lahko bi rekli, da je sedaj bolj športna eleganca.« Povedala je še, da je kupcev, ki kupujejo klasiko, vedno manj. Tudi modeli, ki so bili predstavljeni za letošnjo zimsko sezono, so bili Maji zelo všeč. Posebno všeč ji je bil škorenj, saj meni, da mora biti v ponudbi tudi nekaj ekstravaganega. Na splošno je s sodelovanjem z Alpino zadovoljna. Tudi predstavnica Alpine Anuška, ki je bila priča najinemu pogovoru, je zatrdila, da lepo sodelujemo in da je Megrad dober naročnik in kar je tudi pomembno, dober plačnik. Nekaj pa le moti Mojco. Pravi, da bi moralo biti več računalniške obdelave in več poslovanja preko interneta. »Toda v zadnjem času se pozna, da je prišlo v Alpino nekaj mladih oziroma novih kadrov in da tudi tu napredujete,« je povedala.

V Kranjski Gori smo srečali tudi predstavnika TP Obutev

Krško. Prišel je direktor podjetja Bogdan Štorman, spremljala pa ga je Darja Teraž. Bogdan Štorman je povedal, da devet let sodelujejo z Alpino in da so zadovoljni. Vesel je, ker smo, kot je dejal, v Alpini prijazni ljudje. Všeč mu je tudi resnost, s katero se lotimo poslovanja, kar je podprl s trditvijo, da se na Alpino lahko zanese in da če se nekaj dogovorimo, to tudi drži. »Pri vas se vedno najde kak dober model, ki gre dobro v prodajo,« je povedal ter nadaljeval: »Kupcem je všeč, ker so Alpinini modeli lepo narejeni. Samo cene bi bile lahko nižje,« se je nasmehnil ter dodal, da je glede cen vedno tako, da bi vsi radi, da bi bile čim nižje. Kljub temu pa meni, da je na podeželju, med kar šteje tudi njihovo območje, čevljev težje prodati kot v bolj mestnih središčih. »Na podeželju ljudje ne dajejo toliko na modo in manj svojega denarja namenijo za obutev in podobno,« je povedal. Jožica Kacin

Naročanje grosističnih kupcev. Obiskal jih je tudi generalni direktor mag. Martin Kopač.

Znanje, ki ga nimamo v tovarni, iščemo drugod Poiskali smo tudi Jurija Franka

V razgovoru z generalnim direktorjem bomo lahko prebrali, da imamo v Alpini mnogo znanja, toda kljub temu ga je še vedno premalo. In znanje, ki ga nimamo v tovarni, iščemo zunaj. Eden izmed tistih, pri katerem smo poiskali tisto, kar nam manjka, naj bi bil tudi Jurij Franko iz Škofje Loke. Kot je povedal, ima za seboj že kar razgibano kariero. Pravi, da sicer pozna kar nekaj Alpincev, tudi oni poznajo njega. Toda večina vendarle ne ve, kdo je Jurij Franko. Večina to ime takoj poveže z nekom drugim. Toda to ni znani smučar. Je pa kljub temu zanimiv mož, ki se spozna tako na fiziko, projektiranje, računalništvo ter še kaj. To je mož, ki rad potuje, se ukvarja s športom in na sploh ima veliko dejavnosti, ki mu zapolnijo življenje. Ukvarja se z marsičem, mnogo od tega je nekako povezano tudi s športom. In da nam Jurij Franko ne bo le znano ime, temveč da ga bomo vsaj nekoliko spoznali takšnega kot je, smo ga povabili na klepet.

Delo življenje: Jurij, od kje prihajate?

Jurij Franko: Sem iz Škofje Loke.

Delo življenje: Kako je potekala vaša dosedanja pot?

Jurij Franko: Osnovno šolo sem obiskoval v Škofji Loki, prav tako gimnazijo. Nato sem študiral fiziko v Ljubljani. Zaposlil sem se v tedanji Iskri Telematiki. Sledilo je služenje vojaškega roka, leta 1987 pa sem prišel v Elan. Tam sem bil tri leta. Nato sem delal v svojem podjetju, vmes pa eno leto učil tudi matematiko na gimnaziji. Leta 1996 me je pot spet pripeljala v Elan, kjer sem bil vodja razvoja.

Letos avgusta, ob znanih dogodkih v tej družbi, sem zapustil Elan in odslej preko svojega podjetja pogodbeno sodelujem tudi pri raziskovalni skupini v Alpini.

Delo življenje: S kakšno dejavnostjo se ukvarja vaše podjetje?

Jurij Franko: Prvih šest let sem delal predvsem na cad-cam tehnologiji za izdelavo orodij ter programiranje za CNC stroje za izdelavo zahtevnih orodij za brizganje plastike npr. za likalnike, sesalce, orodje za smuči. Sedaj se preusmerjam v vodenje in planiranje ter sodelovanje v razvojnih projektih, ki so povezani s športno opremo ali razvojem proizvodnih tehnologij.

Delo življenje: Kako vas je potem pot zanesla v Alpino?

Jurij Franko: Poznam kar nekaj Alpincev. Srečali smo se

na predstavitvi nekega računalniškega programa in omenil sem, da bom zapustil Elan. Kmalu sem dobil ponudbo za sodelovanje.

Delo življenje: Potem ste se odločili. Kaj vas je vodilo k temu?

Jurij Franko: Pri izbiri partnerjev imam določena načela. Prvo je, da ima podjetje znanega lastnika, saj mislim, da je v družbenih podjetjih preveč vpliva politike. Izbiram tudi podjetja, ki imajo neko vizijo razvoja. Mislim, da vodstvo Alpine to ima in zato mi zaradi tega ni bilo težko priti v Alpino. Tretje pa je, kot sem že omenil, da se poznamo kar z nekaj Alpinci in mislim, da bomo lahko lepo sodelovali.

Delo življenje: Kdaj ste torej prišli v Alpino?

Jurij Franko: Ni še dolgo tega. Poleti sem zapustil Elan, nato pa sem si privoščil tudi kar lep dopust.

Delo življenje: Nam lahko zaupate, kaj pomeni kar lep dopust.

Jurij Franko: Bil sem na državnem prvenstvu v letenju z zmaji na Krvavcu, en teden sem kolesaril, štirinajst dni sem bil z družino na jadranih v hrvaškem morju...

Delo življenje: Torej se kar precej ukvarjate s športom?

Jurij Franko: Rad smučam, igram odbojko, letam z zmaji, jadram, potujem, do sedaj predvsem po Evropi.

Jurij Franko

Delo življenje: Imate razgibano službo, veliko hobijev, zanima vas marsikaj. Kako sploh najdete čas za vse to?

Jurij Franko: Če čas dobro izkoristiš ti vedno ostane tudi za tisto, kar si najbolj želiš. Seveda pa je tako, da je treba največ časa le nameniti delu.

Delo življenje: Kakšna je vaša vloga pri delu v razvojno raziskovalni skupini?

Jurij Franko: Sodelujem pri vseh petih projektih, to so: energijsko optimiziran čevlji, udobje, nov smučarski čevlji NAN, nov tekaški čevlji ter čevlji po meri. Zadolžen sem za uvajanje prvih administrativnih podlag, planov, projektov; določam cilje teh projektov, ne le tiste, ki so potrebni ob prijavah na ministrstvu za znanost in tehnologijo, temveč predvsem tiste končne cilje, ki naj bi privedli do rezultatov.

Jožica Kacin

S tem delom smo šele začeli. Prva faza je zbiranje informacij, podatkov in sodelavcev, ki bi lahko s svojimi znanji pripomogli k uresničitvi projektov. Vendar pa je treba že sedaj predvideti mnogo stvari in poskušati oceniti smotnost tega početja.

Delo življenje: Bili ste že vodja razvoja v Elanu. Vam te izkušnje koristijo pri delu v Alpini?

Jurij Franko: Prav gotovo mi koristijo izkušnje glede planiranja in organizacije projektov. Mislim, da bomo lahko s projektnimi pristopi pri pripravi kolekcije, tako modne kot športne, dosegli tudi v Alpini boljše rezultate.

Sicer pa sem trenutno še premalo časa v Alpini in premalo seznanjen z delom, da bi lahko ocenjeval in delil nasvete.

Delo življenje: Pravite, da smučate in prej ste mi zaupali, da kot lokal patriot vedno smučate le z Alpinimi smučarskimi čevlji. Ste preizkusili tudi nov čevlji NAN?

Jurij Franko: Ne. Nisem še smučal s tem čevljem. Za preizkuse so zadolženi drugi in njim bom sodbo tudi prepuščal. Že ves čas dela se držim načela, da ne ocenjujem projektov pri katerih sodelujem. Moja ocena bi bila zaradi vpletenosti preveč subjektivna. Zavedam se, da kaj jaz mislim o tem, pri tovrstni oceni ni pomembno. Seveda pa ne rečem, da s tem čevljem ne bi oziroma ne bom smučal.

V kaj se bomo obuli v letošnji jesensko-zimski sezoni

Anita – Modna troterka Anita je namenjena poslovni ženski. Je v kombinaciji laka in modnega stretch materiala, ki omogoča udobno hojo tudi tistim, ki imajo malce širšo nogo.

Kely – Troterka z modno prisekano oziroma kare konico in nižjo t.i. kyle peto. Drobnim modnim detajli so privzeti iz oblačilnih modnih smernic – »štoparčki«. Model je v črnem in letos modnem olivno zelenem laku. Namenjen je vsem generacijam, ki prisegajo na nižje pete.

Katja – Elegantna salonka, z modnim detajlom – pentljo. Odlikujejo jo naravni materiali; eleganco še dodatno poudarja črn lak. Salonka je primerna tudi za slovesnejše priložnosti.

Jody – Lakast čevelj v modni bordo barvi, primeren za vse generacije, ki prisegajo na nizke pete. Narjen je še iz črnega eurogolfa oziroma svetleče nape.

Nika – Izdelana iz eurogolfa v bordo barvi. Ta barva je v tej sezoni zelo modna tako pri športu kot eleganci. Čevelj je športnega izgleda, poudarek mu dajeta črna paspula ter gurtina. Poleg bordo barve bomo lahko čevelj kupili tudi v črni napi.

Katja – Izredno modni, lahko bi rekli hit letošnje jeseni, so elastični škornji v kačastem vzorcu (piton). Katja je eleganten škorenj z visoko peto; na voljo je v sivem in zelo modnem pitonu v barvi melancane.

Nika – Iz naplaka v bordo barvi. V celoti s peno podložen ter prešit zgornji del daje gležnarju posebno mehko in udobje. Poleg bordo barve je čevelj narejen še iz črnega naplaka ter eurogolfa iz bordo barve.

Lola – Je gležnar s kajl peto, narejen v črni in modni bordo barvi. Podplat je iz TR-ja.

Mila – Nekoliko modnejši gležnar za mlade. Podplat je mehak TR, zgornji deli pa so iz črne in bordo nape.

Mexx – Ženski čevelj v stilu superge. Zgornji del je v celoti podložen in prešit, podplat je iz TR-ja. Vse to daje ačevlju mehko ter udobno hojo.

Morris – Čevelj je v celoti podložen s peno, kar mu daje udobnost. Narejen je iz črne nape. Ima nekoliko širšo konico in udoben TR podplat.

Leonardo – Klasičen eleganten čevelj, namenjen širšemu krogu moških. Tudi ta model je v celoti podložen s peno.

Za tiste, ki prisegajo na bolj športno eleganten izgled, vendar pa še vedno stopajo v korak z modnimi trendi letošnje jeseni, je primeren **Kely** škorenj iz modnega pitona v rjavo-bež kombinaciji.

Športna eleganca v škornjih Kely
Foto: Dean Duboković

Takole pa izgleda letos zelo moden škorenj Katja na nogi.
Foto: Dean Duboković

◀ Za jesen zimo zelo atraktivna srednja višina škornjev, ki segajo do sredine meč. Škorenj **Neja** je iz letos zelo modnega bordo nap laka, kupile pa ga bomo lahko tudi v vedno modni črni barvi.

Majda Trček in
Andreja Kopač

Veliko zanimanja za Alpino in njene dosežke

6. septembra je bila v Alpini tiskovna konferenca. Udeležili so se je predstavniki vseh najpomembnejših medijev v Sloveniji, kar priča o velikem zanimanju za naše podjetje. Namen konference je bil na kratko seznaniti javnost z dosežki Alpine v preteklem obdobju, več pa je bilo govora o tem, kaj načrtujemo v prihodnje. Novinarjem so bili za odgovore na razpolago generalni direktor mag. Martin Kopač, komercialni direktor Aleš Dolenc, direktorica finančno računovodskega sektorja Mateja Debeljak, vodja razvojno-raziskovalne skupine Aleš Jurca ter predsednik nadzornega sveta mag. Viktor Žakelj.

Generalni direktor je prisotne seznanil s strategijo razvoja Alpine do leta 2005. Največ zanimanja pa je bilo za novosti na področju smučarske obutve, ki sta jih predstavila vodja razvojno-raziskovalne skupine Aleš Jurca in generalni direktor mag. Martin Kopač.

Dokaj obširni članki v vseh pomembnejših časopisih ter novice na osrednjem radiu in obeh najpomembnejših televizijah, dajo slutiti, da Alpina v Sloveniji nekaj velja.

Da bi novinarsko konferenco in razmere v Alpini osvetlili tako, kot so jih videli slovenski novinarji, smo se odločili, da objavimo nekaj odlomkov iz časopisnih člankov. Zanimiv je bil tudi razgovor Jelke Mlakar, odgovorne urednice na Radiu Sora, z našim generalnim direktorjem mag. Martinom Kopačem. Urednica je odprla mnoga vprašanja, ki zanimajo delavce Alpine pa tudi ostale. Razgovor, ki je bil predvajan na Radiu Sora v nedeljo, 17. septembra, objavljamo v celoti.

Jelka Mlakar: Tiskovna konferenca, ki jo je Alpina sklicala v sredo, je bila pravzaprav sklicana ne toliko zaradi trenutnih poslovnih rezultatov, ampak zaradi vizije vnaprej. Začniva, gospod direktor, najprej s kratkoročnimi cilji, kakšni so?

Mag. Martin Kopač: Plan za leto 2000 predvideva 1,5 milijona nemških mark dobička in po polletnih rezultatih lahko rečem, da je ta cilj uresničljiv in da bomo zelo blizu temu dosežku.

Jelka Mlakar: Vemo koliko imamo v Sloveniji obutvene industrije, vemo tudi to, da se ji tu pa tam pišejo črni časi, kakšen je vaš pogled na to?

Mag. Martin Kopač: Moj pogled ni tako črnogled. Novinarsko konferenco sem sklical prav zaradi tega, ker mislim, da moramo javnosti povedati, da ima obutvena industrija ob neki pravi viziji, pomembno vlogo v Sloveniji. Mislim, da Alpina s strateškim planom, ki ga je nadzorni svet sprejel letos aprila, in ostalim delovanjem, to tudi dokazuje.

Jelka Mlakar: Koliko čevljev izdelata Alpina v svetovnem merilu in koliko to pomeni v prihodku?

Mag. Martin Kopač: Točnih podatkov ni na voljo. Govori se, da se na svetu izdelata okrog 13 milijard čevljev, od tega v Evropi okrog milijarde in pol. Alpina pa z 1,5 milijona čevljev predstavlja eno tisočinko proizvodnje v Evropi.

Generalni direktor mag. Martin Kopač in vodja razvojno raziskovalne skupine Aleš Jurca sta lepo predstavila dosežke in razvojno vizijo Alpine

Alpini tekaški čevlji v svetovnem vrhu

Prihajajo smučarski čevlji prihodnosti!

Alpina je razvojno usmerjena družba za proizvodnjo in prodajo obutve, ki na prvo mesto ne postavlja količine, ampak dodano in skupno realizirano vrednost. Največjo pozornost namenja inovativnosti, razvoju in prodajanju znanja, za kadrovske okrepitve pa bodo poskrbeli tudi s kooperanti. Martin Kopač, predsednik Alpine uprave, pravi, da je njihov cilj biti največji slovenski proizvajalec in prodajalec čevljev na drobno, mednarodno poznano podjetje in blagovna znamka ter proizvodna in prodajna zveza med bivšo Jugoslavijo ter zahodno in srednjo Evropo, poleg tega pa naj bi imeli vodilno vlogo pri prestrukturiranju slovenske obutvene industrije. Na področju tekaških čevljev nameravajo obdržati 23-odstotni svetovni tržni delež, povečati prodajo treking čevljev, razviti nove smučarske čevlje, pri prodaji obutve na drobno v Sloveniji pa doseči deset-odstotni tržni delež ter razširiti maloprodajno mrežo na Madžarskem, Poljskem, Češkem in Slovaškem.

Renata Škrjanc, Gorenjski glas,
8. septembra 2000

Jelka Mlakar: V Alpini, kot smo slišali v sredo, veliko stavite na razvoj, na bodočnost. Kje ste začeli?

Mag. Martin Kopač: Poleg razvoja, ki ga sicer imamo že dolga leta, to je razvoj modne obutve, razvoj športne obutve, smo ustanovili novo razvojno-raziskovalno skupino. Ta naj bi se razvoja lotila na nov drugačen način. Odprla naj bi nove poti, iskala nove proizvode, z novimi funkcijami. Želimo biti vodilni v iskanju novega, ne pa slediti ostalim, kar smo doslej delali vsa leta.

Jelka Mlakar: Pri razvoju vedno govorimo, da je nekaj stvari skrivnost. Povejte tisto, kar ni skrivnost.

Mag. Martin Kopač: Tisto, kar ni skrivnost, je tekoči razvoj, ki mu lahko rečemo priprava kolekcije. Seveda tudi tega ne moremo podcenjevati, saj je tu potrebno ogromno kreativnosti in napa. Je pa razlika v tem, da so tu stvari poznane. Ve se, kaj je moderno, kakšni smučarski in tekaški čevlji se danes nosijo in zahtevajo in v teh razvojih se to poskuša narediti.

Tisto kar je skrivnost, pa je to, kar delamo v razvojni skupini. To je na primer razvoj tekaškega čevlja, kjer iščemo nove usmeritve v konstrukciji čevlja, v povezavi s smučko.... Prav v tem času smo ministrstvu za znanost in tehnologijo prijavi nov projekt, kjer gre za energijsko optimiran čevlj. Od čevlja bi radi dobili tudi energijsko kar največ. Druga pomembna stvar je nov smučarski čevlj. Ugotovili smo, da s klasičnim čevljem ne moremo prodreti, da z njim nimamo možnosti za dolgoročni razvoj in da moramo zato najti nekaj novega. Mislim, da smo tako novo pot našli in da je zelo inovativna. Proti koncu leta bomo o tem lahko povedali kaj več.

Novost je tudi drugačen pristop k udobju obutve. Podrobnosti so še skrivnost, bistvo pa je v tem, da bi udobje merili. In to ne le na način, da bi nekdo obutev preizkušal in udobje osebno ocenjeval, temveč da bi s pravimi meritvami dobili določene rezultate.

Zanimiv je tudi projekt obutve po meri. Cilj je izdelava obutve po meri, seveda ne ročno, temveč industrijsko.

Jelka Mlakar: Tu bi pa povedali bolj konkretno, kaj to pomeni?

Mag. Martin Kopač: To lahko povem načelno. Po meri se je izdelovalo tudi že pred sto in več leti. Ampak takrat je čevljar s svojim metrom, za katerega pa vemo kakšen je, nogo pomiril na raznih mestih in na kopito »določil« toliko kolikor je manjkalo ali pa odvzel, če je bilo preveč. Po tem kopitu je nato

Po zaključenem uradnem delu, pa so sledili še posamezni razgovori. Generalni direktor se pripravlja na razgovor z Janjo Koren, voditeljico Odmevov televizije Slovenija, komercialni direktor pa se pogovarja z novinarko Gorenjskega glasa, Renato Škrjanc. V ospredju je novinarka POP TV Brigita Potočnik.

Huda prestižna bitka med Alpino in Pekom

Čez pet let naj bi Žirovci lastnikom ponudili še več. Martin Kopač namreč načrtuje desetodstoten donos. In to z združenjo proizvodnjo in trgovino. Morda tudi z uresničnim ciljem: postati največji slovenski izdelovalec in prodajalec obutve na drobno. Ni več dvoma: prestižna bitka med Alpino in Pekom bo očitno huda, pri tem pa sta podjetji izbrali drugačno taktiko. Žirovci ostajajo celoviti in enotni. Peko pa se bo razdelil na proizvodni in maloprodajni del.

Goran Novković, *Gospodarski vestnik*, št. 37, september 2000

naredil čevljev po meri. Današnji po meri pa je tak, da nogo pomeri elektronska naprava, tako imenovani skener, ki mere prenese v računalnik. Računalnik nato oblikuje vzorce zgornjih delov, ki jih potem avtomatski vodni rezalnik razreže, avtomatski šivalni stroj zašije, na to pa, upoštevajoč mere kopita, izdela naprej. Velika razlika je v tem, da je bilo pri prejšnji izdelavi vključeno mnogo ročnega dela, sedaj pa je mnogo dela mogoče opraviti na industrijski način z najsodobnejšo tehnologijo.

Jelka Mlakar: Pomembno je tudi vprašanje cene. Kakšna bo? Bo višja?

Mag. Martin Kopač: Gotovo je, da bo višja. Pričakujemo pa, da bodo tudi kupci pripravljeni dati več. V normalnih pogojih malo pozabljamo, da je veliko ljudi takih, ki imajo, zaradi različnih oblik nog, velike težave zaradi obutve in se trudijo, da bi našli pravi čevljev.

Imamo vizijo, da bi ta obutev morala biti znatno cenejša, kot so sedanji čevlji izdelani po meri, ker je to sedaj pravzaprav ortopedski obutev. Predvidevamo, da čevljev po meri, sicer ne bo tako poceni kot serijski; cena naj bi bila nekje vmes med ortopedskim in serijskim.

Jelka Mlakar: Ceha za ta dober razvoj je gotovo tudi dobra finančna situacija. Kolikšni so stroški tega razvoja?

Mag. Martin Kopač: Stroški vsega našega razvoja so znatno manjši kot bi kdorkoli pričakoval. Dejstvo je tudi, da za razvoj lahko namenimo le toliko sredstev, kolikor nam dopuščajo razmere. Ko bodo rezultati bolj vidni, bo tudi podpora z raznih strani večja. Res pa je, da imamo za to dejavnost podporo že sedaj. Država je v letošnjem letu z razpisi za razne projekte naredila velik korak naprej. En del sredstev bomo dobili od države. Ostalo da jemo iz svoje akumulacije. Ko bodo stvari postale bolj oprijemljive in ko jih bomo začeli uresničevati, bo to zahtevalo znatnejša sredstva. Vendar sem prepričan, da jih bomo dobili kot pomoč pri prestrukturiranju. Za razne investicije pa bomo morali dati tudi lasten denar ali pa pridobiti določene kredite.

Jelka Mlakar: Delavce pa gotovo zanima to, kakšna bo njihova plača. Bi lahko rekli, da tudi na račun razvoja osebni dohodki zaostajajo?

Mag. Martin Kopač: Da bi zaradi stroškov, ki jih imamo z razvojem, delavci dobili manj, moram odločno zanikati. Dejstvo je, da podatki dokazujejo, da naše plače dvigamo (vsaj v tem letu, pa tudi lansko leto), kar znatno nadinflacijo. Če bi gledal makroekonomsko gospo-

Janja Koren se je pogovarjala tudi z predsednikom nadzornega sveta mag. Viktorjem Žakljem in komercialnim direktorjem Alešem Dolencem.

darsko delujemo destabilizacijsko za državo. Povišane plače nam rušijo stabilnost in povečujejo inflacijo. Če pa pogledamo s stališča podjetja in pa še posebej položaja, v katerem se nahaja čevlarska industrija, pa je popolnoma jasno, da so plače prenizke in da jih moramo povečevati. In mi jih dejansko dvigamo hitreje kot raste inflacija. To nameravamo tudi v bodoče, kar naj bi ljudi spodbujalo k dobremu delu. Prepričan sem, da bomo z učinkom, ki ga prinašamo z novostmi, boljšimi kolekcijami, boljšimi proizvodi, lahko tudi to tudi dosegli. Mislim, da se bodo tudi zaradi našega pospešenega razvoja, plače lahko relativno hitreje dvigale kot pa bi se, če razvoja ne bi bilo.

Jelka Mlakar: Za vsakim razvojem so tudi ljudje. Imate primerno ekipo za vse te načrte, ki se verjetno najprej že pojavljajo tudi v vaši glavi.

Mag. Martin Kopač: Z majhnim dodatkom samo ene osebe, to je vodja raziskovalne skupine, smo pravzaprav v Alpini še vedno isti ljudje kje smo bili pred letom ali letom in pol, ko sem prišel v podjetje. V tej zvezi je nerazumljivo, od kod sedaj toliko nekega raziskovalnega razvojnega zagona z istimi ljudmi. To povem z veseljem: z istimi ljudmi. In sicer zato, ker ti isti ljudje dajo več. V sebi imajo ogromno znanja, ogromno idej in to je treba samo nekako potegniti iz njih in izpeljati naprej. Seveda pa samo to ne bi bilo dovolj. Dejstvo je, da je znanja še vedno znatno premalo. Znanje, ki ga ni v tovarni, zato iščemo zunaj. Zelo dobro sodelujemo z Inštitutom Jožef Stefan, s Strojno fakulteto v Mariboru,

Drzne zamisli v Alpini

Novi smučarski čevlji

Največjo novost nameravajo uvesti v izdelavo smučarskih čevljev, kjer so v zadnjem času najbolj zaostali za vodilnimi svetovnimi proizvajalci in od nekdanjega izdelovalca postali skoraj nepomembni. Podrobnosti so še skrivnost. Na novinarski konferenci smo slišali, da smučarski čevljev ne bo več pritrjen spredaj in zadaj, marveč le v eni točki. Zato ne bo več tako tog, smučka pa bo gibljivejša. Prvi prototip takega čevlja so že preizkusili, do novega leta pa bodo za preizkušanje izdelali 200 parov.

Lado Stružnik, *Delo*, 7. septembra 2000

Strojno fakulteto v Ljubljani, z Inštitutom Satra v Angliji, Biotehniško fakulteto v Ljubljani in še bi lahko našteval.

Pri tem pa moramo poudariti nekaj, kar je za nas pri tem sodelovanju zelo pomembno. To je, da sami odločamo, kaj potrebujemo in potem vključujemo ostale. Plačamo samo tisto, kar je res nujno za naše potrebe, ne pa nečesa, kar bi delali drugi po svojih zamislih. S tako celovito povezavo znanja, ki ga imamo v podjetju in ki ga skušamo čim bolj izkoristiti ter dodatkom znanja, ki ga dobimo zunaj, pridemo do uspešnega izida, za katerega mislim, da je že viden.

Jelka Mlakar: Kako pa si razložiti podatek da se vsako leto zaposlenost niža?

Mag. Martin Kopač: To je zelo preprosto. V Zireh ni več samo Alpine. Imamo celo vrsto drugih podjetij in podjetnikov. Ljudje gredo po svetu in tega, da so se skoraj vsi Žirovci zaposlili v Alpini, ki je zato rasla, ni več. Danes je v Alpini vsako leto približno petdeset ljudi manj po naravni poti. To poskušamo nadomestiti z večjo produktivnostjo in

Alpina se razgleduje po Romuniji

Tudi Alpina se postopoma pridružuje družbam, ki zaradi poceni delovne sile selijo svojo proizvodnjo iz matične države. Kot nam je pojasnil direktor Martin Kopač, že nekaj časa sodelujejo z nekaterimi bosanskimi podjetji, tretje leto tretjino Alpininih čevljev za treking izdelajo na Kitajskem, ogledujejo pa si tudi Romunijo.

Kopač pravi, da njihovi partnerji na Kitajskem in v BiH lahko zelo dobro izdelajo predvsem preprostejše izdelke, večinoma zgornje dele čevljev, ki jih potem dokončajo v Sloveniji.

Za primerjavo: minuta dela v čevlarski industriji na Kitajskem stane šest do osem pfenigov, v BiH 10 do 14, v Sloveniji pa prek 20 pfenigov. Takšna razlika ob zadostnih količinah pokrije precejšnje transportne stroške.

V.V., *Finance*, 8. septembra 2000

z novimi tehnologijami. Za tiste, ki so pripravljeni dobro delati, bo vedno prostor in bodo zaželeni. Za take se bo vedno našlo delo.

Jelka Mlakar: Se pravi, da to ni vznemirljiv podatek.

Mag. Martin Kopač: Mislim, da ne. Imamo pa drugo težavo. Zgodi se, da zaradi plač, ki so še vedno nizke, ljudje odhajajo. Včasih pride do mene kdaj in pove: ta in ta, mlad, odličen, bo šel... V tem primeru smo v težkem položaju. Povečati plačo samo njeemu, zato, da bi ostal, ne moremo, saj bi s tem porušili celoten sistem nagrajevanja in bi se tisti trenutno oglašilo še deset drugih in bi zahtevalo isto. Če delavca ne moremo zadržati na drug način, tako da ga prepričamo, da ostane z nami, da vidi tukaj svojo bodočnost, potem tak delavec seveda odide. To je težava, s katero se soočamo in v kratkem ne vidimo kakšne druge rešitve kot to, da se naše plače stalno povečujejo. Če bo tako, bomo lahko odpirali tudi nova, bolj zanimiva delovna mesta, ki bodo morala biti ustrezno plačana. Vse to pa bo možno, če bomo tudi več naredili. **J.K.**

Mi smo pripravljeni

Glede na to, da so nam sadjarski pridelek dodobra nagrizle ose in drugi mrčes, bi lahko sklepali, da nas čaka zopet prava zima, morda taka, kot je bila lanska.

Mi smo pripravljeni, naj pride.

Ponudba v vseh kategorijah, kjer prodajamo, je v primerjavi z lansko sezono še bolj pestra in zanimiva. In če na prvo mesto postavimo alpske čevlje – pancarje (zato ker smo Slovenci še vedno bolj nagnjeni k tej vrsti rekreacije), potem lahko povečemo, da imamo zopet široko paleto čevljev za vse, od najmlajših do odraslih (moških in ženskih modelov) v različnih performančnih razredih od začetnikov do agresivnih smučarjev in mladitih, nadobudnih tekmovalcev. Posebno pozornost je potrebno posvetiti modelom za smuči s poudarjenim stranskim lokom (tukaj gre razvoj smuči nezadržno naprej in prihajajo enkratni modeli tudi v višjih cenovnih razredih), ki so se letos preimenovali (iz CRV v SRX). Izboljšave so na notranjih čevljih in zaklopkah, odeti so v nove, modne barve, vse z namenom, da nudijo kupcu čimveč ugodja in funkcionalnosti pri »carvanju« po belih poljanah. Pred nakupom pa ne pozabite povprašati za nasvet strokovnjake te stroke, da ne boste zgrešili pri odločitvi (oprema pač ni poceni); najbolje je, da se oskrbite z njo na lokalnih ali nacionalnih sejnih, kjer je izbira največja in so tudi informacije na nivoju; pa še kakšen tolar boste prihranili s popusti.

Ko sneg pobeli tudi doline, potem so idealni pogoji za smučarski tek. V prejšnji zimi smo imeli kar nekaj utrjenih smučin tako za klasično, kot drsalno tehniko. Ni potrebno, da smo že takoj experti, saj tudi lahкотen sprehod prinaša prave užitke. Ob izboru prave opreme pa bodo ti užitki šele prišli na plan. In tukaj je Alpinin »domač teren«; imamo celovito ponudbo opreme za smučarski tek: od smuči, vezi, palic in seveda čevljev, v široki paleti modelov za začetnike, rekreativce kot tudi za boljše tekače. Za prvi dve kategoriji lahko kupite kar set, samo velikosti morate povedati, pri neka-

terih pa gre za sestavljanje posameznih komponent, toda vse se bo našlo v eni hiši. V to kategorijo sodijo tudi smuči za pohodništvo, ki so malce širše, nabričene in pa BC vezi, ki skupaj s palicami tvorijo set, kamor moramo izbrati še pohodnemu čevlju podoben model iz BC kolekcije in smo naredi; za v smučine ali pa izven njih, povsod se bodo dobro obnesle, posebej za malo manj večje smučarje.

Ob prihodu zime ne smemo pozabiti tudi na kakovostno

obutev, ki jo, če nismo planinci, poleti nismo kupili. Modeli iz pohodniškega programa so prav tako primerni za zimski čas, posebej tisti, ki nosijo oznake o vodoneprepustni podlogi; gumijast podplat z mehko zagozo pa bo preprečil marsikateri zdrs in omogočil udobno hojo. Za tiste, ki želijo še klasične »apreski«, pa je poskrbela maloprodajna mreža z dokupom tovrstne obutve iz Italije in bo na razpolago v široki paleti že pred prihodom prvih snežink.

Pa veliko belih užitkov.

Tone Kavčič

Jaz sem imel Alpinin gorski čevlj Teton

»Gora ni nora, nor je tisti, ki gre gor,« so rekli včasih. Tudi Andrej Poljanšek, naš vodja kuhinje, je včasih mislil nekako tako. Pravi, da ga je bilo strah iti v gore in da si je mislil, da niti na Triglav ne bi prišel. Toda časi in ljudje se spreminjajo in z voljo se doseže včasih tudi skoraj nemogoče. Andrej ne more pozabiti dne, ko ga je pred sedmimi leti poklical Peter Mlinar in mu rekel, da gredo na Krn. Mislil je, da je Krn malo večji hrib in zato je šel. Potem je ugotovil, da je Krn kar lepa gora, toda ugotovil je tudi nekaj drugega; da je v gorah čudovito. »Vse mi je bilo strašansko všeč. Mislim sem, da sem prišel v raj,« je kar malo zasanjano in s posebnimi poudarki pripovedoval Andrej. »Pri Krnskih jezerih smo se ustavili. Za nami so prišli neki mladinci in začeli peti. Kako lepo je odmevala pesem. Še ko smo šli naprej, smo zadaj slišali glas. To mi bo ostalo v večnem spominu. In to je bila tudi prelomnica glede obiskovanja gora. Od tedaj sem prehodil že mnogo vrhov. Ne rečem, da me ni čisto nič strah. Mislim celo, da je nujno, da ima človek v sebi tudi nekaj strahu. Če smo preveč pogumni, se lahko kaj hitro zgodi kaj nepredvidljivega,« je pripovedoval Andrej.

A Andrej ni ostal le pri slovenskih gorah. Pravi sicer, da imamo v Sloveniji veliko čudovitih in zanimivih gora, na katere se spleča povzpeti. »Toda človek ima vedno višje cilje. Ko nekaj doseže vedno strmi še po večjem,« je povedal Andrej. In tako sta se letos z ženo Ireno odločila, da se skupaj s prijatelji s skupine za zdravo življenje in samopomoč, povzpnejo na najvišjo goro Evrope Mont Blanc. »Če bi ne bilo te skupine, bi gotovo nikdar ne videl te gore in hvaležen sem jim za to. Skupaj preživimo veliko časa. Hodimo v hribe, se družimo... Jaz pravim: Učimo se življenja. Sedaj vem mnogo stvari, na katere prej nisem niti pomislil.« pripoveduje Andrej.

Vse iz ene hiše ...

www.alpina.si

ALPINA, d.d., Žiri
Strojarska 2, 4226 Žiri
tel.: 04 5158 000
fax: 04 5158 370
E-mail: alpina@alpina.si
www.alpina.si

Zarežimo skupaj ...

www.alpina.si

ALPINA, d.d., Žiri
Strojarska 2, 4226 Žiri
tel.: 04 5158 000
fax: 04 5158 370
E-mail: alpina@alpina.si
www.alpina.si

»V nas se je kar naenkrat naselila neka posebna moč.« Na vrhu Mont Blanca z leve proti desni vodnik Mitja Kovačič, Irena in Andrej Poljanšek in Zvone Kemperl.

Delo življenje: Kdo vas je navdušil za tako pot?

Andrej Poljanšek: »Za tako pot nas je navdušil Mitja Kovačič, gorski reševalec iz Škofje Loke, ki je na Mont Blanc vodil že mnogo skupin. Letos je bil kar cel mesec v teh krajih.«

Delo življenje: Koliko časa traja vzpon?

Andrej Poljanšek: Od doma smo odšli 27. julija, vrnili pa smo se 1. avgusta. Ko smo prišli v Chamonix je bilo na gori slabo vreme, zato smo tri dni čakali v taboru.

Delo življenje: Kako sploh veste, kakšno vreme je na gori?

Andrej Poljanšek: V Chamonixu je posebni alpinistični urad, kjer alpinisti dobivajo obvestila o vremenu na gori in napovedi za naprej. Če je slabo vreme ne moreš na goro.

Delo življenje: In potem?

Andrej Poljanšek: Potem je le prišel dan, ko je bilo rečeno, da bo v naslednjih treh dneh lepo in tako smo odrinili na pot. Iz te smeri vodi na goro več poti.

Delo življenje: Katero ste izbrali?

Andrej Poljanšek: Odločili smo se za pot, kjer smo se do 2000 metrov nadmorske višine peljali z gondolo, od tam pa peš po ledeniku do kočice, ki je na 3000 metih, kjer smo prenočili. To se nam je obrestovalo tudi

zato, ker na poti, niti v koči ni bilo nikakršne gneče.

Delo življenje: Kako pa je bilo naprej?

Andrej Poljanšek: Ob eni uri ponoči smo vstali in se okrog druge ure odpravili proti vrhu. Bila je tema in zato smo potrebovali baterije. Ko pa se je začel delati dan in so se začele od vseh strani barvati gore, je bilo nepopisno lepo. Hodili smo sedem ur in v dopoldanskem času prispeli na vrh.

Delo življenje: Je bilo zelo naporno, ste bili utrujeni?

Andrej Poljanšek: Zaradi redkega zraka se človek zares precej utruja. Je trpljenje, seveda je. Toda brez trpljenja tudi ni lepega. In ko smo prišli na vrh, je bilo veselje nepopisno. V nas se je kar naenkrat naselila neka posebna moč. Sledilo je slikanje, in seveda, krst. Štirikrat po zadnji plati...

Delo življenje: Zakaj štirikrat?

Andrej Poljanšek: Zato, ker je gora visoka štiri tisoč metrov. No, natančno 4807, vendar to še ni pet tisoč in zato štirje udarci.

Delo življenje: Potem ste sestopili.

Andrej Poljanšek: Da. Pot nazaj je bila vedno lažja, ker je bil vedno gostejši zrak, tako da sploh nismo bili tako utrujeni.

Delo življenje: Kaj je bilo na tej poti najlepšega?

Andrej Poljanšek: Vse je bilo lepo. To je čisto drug svet. Ledeniki, razpoke, seraki, čisto nekaj drugega kot pri nas. Imaš občutek kot da hodiš po luni. Vreme je bilo jasno. Imeli smo čudovit razgled. Hodili smo po grebenu, na eni strani je Italija, na drugi Francija.

Delo življenje: Ker smo ravno iz Alpine. Kako pa je bilo z obutvijo?

Andrej Poljanšek: Jaz sem imel Alpinin gorski čevlji Teton. Dobro se je obnesel. Ni me zeblo, tudi premočili niso. Za preizkušnjo sem z njimi že prej prehodil nekaj gora v Sloveniji. Tudi žuljev ni bilo. Bil sem zadovoljen.

Delo življenje: Kaj pa ostali, so tudi ti imeli našo obutev?

Andrej Poljanšek: V naši osemčlanski skupini smo bili kar štirje z Alpininimi čevlji. Žena Irena je imela čevlje Mount in je tudi dobro premagala zahtevno pot. Ena izmed žensk, je bila celo v nekih starejših še šivanih čevljih, pa tudi ta se ni pritoževala.

Kot zanimivost pa moram povedati, da sem na gori videl tudi nekoga, ki ni bil Slovenec, pa je imel Alpinine čevlje.

Delo življenje: Kako pa ste to ugotovili?

Andrej Poljanšek: Zanimivo, toda ko hodim v gore veliko

krat gledam ljudi, katere čevlje nosijo. Čeprav sem kuhar, sem pa le kuhar v čevlarskem podjetju in ne morem mimo tega, da mi je všeč, če vidim, da nekdo nosi obutev, ki je izdelana v našem podjetju. In tako sem opazil tudi tega gornika. Da pa ni iz naših krajev, sem ugotovil po govorici in družbi, ki jo je imel.

Delo življenje: Andrej boste še šli v gore?

Andrej Poljanšek: Seveda. Čudovito je na teh poteh. Tam vlada mir, ni ropota avtomobilov. Tam se, kot pravimo, srečamo s samim seboj. Tam ni drugega kot skale in mir...

Delo življenje: Kaj boste še počeli? Čez dva dni bo tek na Javorč. Poznamo vas tudi kot odličnega maratonca in tekača.

Andrej Poljanšek: Tudi na Javorč bom tekkel. Letos sem pretekel že kar nekaj kilometrov. Vsak dan tečem po eno uro. Bil sem tudi na maratonu v Logarski dolini. Tekel sem petinsedemdeset kilometrov in bil v svoji kategoriji enajsti. Jutri grem v Škofjo Loko. Tam bom na delavskih športnih igrah zastopal barve Alpine. V soboto pa na Javorč.

Delo življenje: Andrej, zanimivo se je pogovarjati z vami. Še naprej toliko volje in moči.

Jozica Kacin

Primož Kopač drugi na tekaških rolnah v Tržiču

3. septembra je bilo v Lomu pri Tržiču osmo mednarodno tekmovanje v tekaških rolnah. Na njej je bilo 159 tekmovalk in tekmovalcev iz Slovenije, Hrvaške, Italije in Nemčije. Poleg tekmovalcev so se med seboj v teku na dva kilometra pomerili tudi predstavniki častnega komiteja, sponzorjev in politikov. Alpina že vrsto let sodeluje kot sponzor na tem tekmovanju. Pa ni ostalo le pri tem. Poleg tega, da izdelujemo športno obutev, imamo tudi dobre športnike in to v najožjem vodstvu podjetja. Tekme se je namreč udeležil tudi direktor domače prodaje Primož Kopač.

Dosegel je odlično drugo mesto. Prvi je bil Aljaž Macarol iz Galvanske opreme, za Primožem Kopačem pa je na cilj prihitel Ivo Bizjak, tedaj še varuh človekovih pravic. Primož Kopač je o tekmi povedal: »Že lani sem se udeležil te tekme. Ker je bil dež, imel pa sem rolke za suho vreme, je bilo rolkanje po strmini skoraj nemogoče, zato tudi rezultat ni bil najboljši. Letos pa sem imel rolke, ki so primerne za deževno vreme. In res je prav nekaj trenutkov pred tekmo začelo deževati. Ustrezna oprema, nekaj kondicije in srečno sem prispel v cilj.«

Jozica Kacin

Čez dve leti kar 28 novih obutvenih tehnikov

Bodoči obutveni tehniki so pričeli. Prvo uro so imeli zemljepis.

Z letošnjim šolskim letom se je za to, da ponovno sedejo v šolske klopi, odločilo kar osemindvajset bodočih obutvenih tehnikov. Predavanja bodo imeli, kot že nekaj let doslej, v prostorih Alpine. Strokovne predmete bodo poučevali naši strokovnjaki, splošne pa zunanji, večinoma iz matične šole v Kranju. Tudi praksa bo potekala v naših pro-

izvodnih oddelkih, znanje in spretnosti pa jim bodo posredovali ustrezni vodje oddelkov ali mojstri. Možnost vpisa in izobraževanja so imeli le tisti, ki so že imeli dokončano triletno obutveno šolo. Šolanje bo predvidoma trajalo dve leti, saj je potrebno opraviti le razlike med triletnim in štiriletnim programom. **Franja Novak**

Tudi letos veliko zanimanje za učenje tujih jezikov

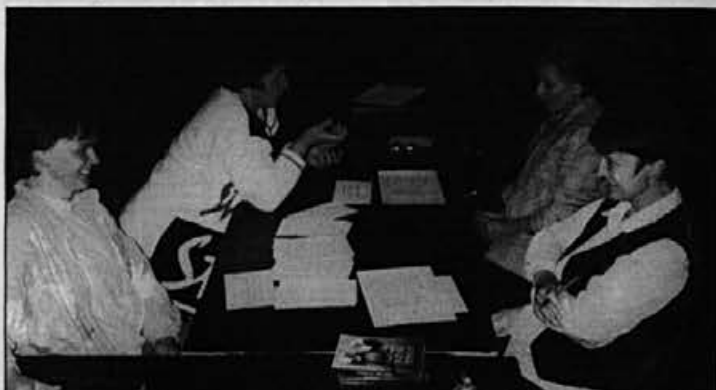

Čeprav so tečaji tujih jezikov zelo resno delo, pa je z nasmehom na obrazu mnogo lažje prebroditi marsikakšno nerodnost.

Naši zaposleni so konec septembra začeli obiskovati kar pet različnih tečajev tujih jezikov: osvežitev in konverzacijo angleškega jezika, začetno in nadaljevalno italijanščino, skupaj s Klavirjem pa še konverzacijo nemškega jezika. Skupine so precej polne, razen pri itali-

janskem jeziku, kjer bi se še našlo prostor za kakšnega zapoznelega interesenta. Tečaji bodo enkrat tedensko in bodo trajali trideset, šestdeset ali petinosemdeset ur, odvisno od števila prijavljenih, namena in vsebine. **Franja Novak**

Strožji predpisi glede zdravstvene ustreznosti živil

Po končanih predavanjih sledi izpit, na katerem profesorji preverijo znanje, ki so ga pridobili slušatelji. Na sliki: Marta Gorf odgovarja Silvi Čadež, delavka iz Etikete Štefka Alič pa Anici Javornik.

Od 12. do 13. septembra je v Alpini potekal tečaj obnove znanja o higieni živil in o osebni higieni. Tečaja so se udeležili delavci kuhinje iz Alpine in Etikete.

Formalno pravna osnova za organiziranje in izvajanje tečaja je Zakon o zdravstveni ustreznosti živil in izdelkov ter snovi, ki prihajajo v stik z živilom (ZZUZIS), in je bil sprejet v letošnjem letu ter objavljen v Uradnem listu Republike Slovenije št. 52, z dne, 13. 6. 2000. V okviru tega zakona velja Pravilnik o tečajih in izpitih za pridobitev osnovnega znanja o higieni živil in o osebni higieni za osebe zaposlene v proizvodnji ali prometu z živilom (Uradni list, št. 17/85 in 8/89). Na osnovi tega pravilnika opravljajo delavci obnove tečaj vsakih pet let in ga zaključijo s preizkusom znanja.

Tečaj so izvedli strokovni delavci iz Zavoda za zdravstveno varstvo Kranj. Namen tečaja je bil, da zaposleni pri delu z živilom obnovijo znanje iz področja mikrobiov in epidemiologije nalezljivih bolezni in okužb s hrano, pravil osebne higiene, delovne obleke in ustrezne obutve, preventive nezd, higijene prehrane in živil, ravnanja z odpadki, čiščenja in higienskega vzdrževanja prostorov in novosti v okviru zakonskih določil s področja zdravstvene ustreznosti živil.

O mikrobih in posameznih skupinah nalezljivih bolezni ter okužbah s hrano je govorila Silva Čadež, višja sanitarna tehnika.

Slušateljcem je predstavila lastnosti posameznih vrst mikrobov in načine uničevanja.

Zakon o nalezljivih boleznih (ZNB – Ur. list RS 69/95) določa obvezno prijavljanje nalezljivih bolezni. Prijaviti jih je dolžan zdravnik ob ugotovitvi diagnoze.

Ob spoznavanju posameznih skupin nalezljivih bolezni (kapljicne, črevesne, bolezni z dotikom, zoonoze in drugih) je poudarila ukrepe za preprečevanje in obvladovanje širjenja le-teh.

S primeri iz prakse je predstavila okužbe s hrano. Do

Okužbe s hrano preprečujemo z zadostno toplotno obdelavo živil (prekuhanje, pečenje), z ustrezno higieno rok, čistočo pribora in opreme pri pripravi in razdeljevanju hrane. Živila pravilno shranjujemo.

okužb, ki se najpogosteje kažejo s prebavnimi težavami, prihaja zaradi uživanja okužene hrane s škodljivimi mikrobi in bakterijskimi strupi (toksini).

O higieni in zdravju, osebni higieni pri delu z živilom, delovni

Dobro zdravje in počutje delavcev sta eden od pomembnih pogojev za dobro delovno vzdušje in pripomoreta k boljšemu in učinkovitejšemu delu.

obleki in ustrezni obutvi ter preprečevanju nezd je govorila Anica Javornik, profesorica zdravstvene vzgoje.

Za svoje zdravje smo dolžni skrbeti sami, po drugi strani pa drugega ne smemo ogrožati. Sodobna higiena nas opozarja na

kako POSLUJEMO

Sklepi nadzornega sveta, sveta delavcev, uprave, mnenja lastnikov, menagerjev, delavcev, sindikata...

škodljive dejavnike iz okolja, ki jih lahko z dobrim poznavanjem zmanjšamo na najmanjšo možno mero.

Pri delu z živili je pomembno, da skrbimo za osebno higieno, še zlasti za dobro higieno rok. Pred vsakim čistim delom jih moramo skrbno umiti, da odstranimo umazanijo in del prehodne mikrobne flore.

Delovna obleka in ustrezna delovna obutev imata estetski in higiensko zdravstveni pomen. Vsaj trije kompleti delovne obleke zagotavljajo, da so zaposleni urejeni in imajo možnost za zamenjavo umazanega dela oblačila. Skrbimo za prijeten, urejen videz. Delovno obleko hranimo ločeno od civilne obleke v ustrezni garderobni omari.

Pri delu z živili so zaposleni dolžni spoštovati pravila varnega dela in preprečevati morebitne nezgode: oparine in opekline, vreznine, padce, poškodbe z električnim tokom in podobno.

Zdravje lahko ogrožajo tudi nekontrolirana raba različnih vrst zdravil, prekomerno uživanje snovi, ki vodijo v odvisnost, kot so tobak, alkohol in drugo. Nikoli ni prepozno, da se tem snovem odrečemo ali vsaj zmanjšamo njihovo količino.

Na predavanju s področja zakonodaje je bil dan poudarek predstavitvi novega zakona, ki obravnava področja zdravstvene ustreznosti živil in izdelkov ter snovi, ki prihajajo v stik z živili. O tem je spregovorila Vanda Lavtar, diplomirana sanitetna inženirka.

Predstavila je pomen zdravstvene inšpekcije, njenih nalog in pooblastil ter ukrepov za preprečevanje in obvladovanje nalezljivih bolezni.

Na področju zdravstvene ustreznosti živil je pomemben nov zakon, ki prinaša številne novosti za zaposlene. Na osnovi tega zakona bodo izšli še številni podzakonski akti, ki bodo dodatno uredili proizvodnjo in promet z živili.

Ena izmed novosti je, da ima zdravstveni inšpektor pooblastilo, na podlagi katerega se odstranijo z dela osebe, ki niso usposobljene za delo z živili (nimajo opravljenega higienskega minimuma), ali če ne nosijo predpisane delovne obleke.

Po novi zakonodaji so tudi denarne kazni za prekrške mno-

go višje od dosedanjih in se gibljejo od 80.000 tolarjev pri mandatni kazni, pa do 8 milijonov za pravne osebe.

O higieni prehrane in živil živalskega in rastlinskega izvora je govoril Franc Ribnikar, diplomirani sanitetni inženir.

Poudaril je pomen živil živalskega izvora, kot so mleko in

Zdrava in uravnotežena prehrana je pomemben element za ohranitev zdravja. Vsebovati mora primerno količino posameznih hranilnih snovi, med njimi tudi vitaminov in mineralov, kar pripomore k dvigu odpornosti organizma. Hrana naj ne bo preveč kalorična, naj ne vsebuje prekomerno količino soli in maščob.

mlečni izdelki, meso in mesni izdelki, ribe, jajca. Ta živila so zaradi svoje biološke vrednosti hitreje pokvarljiva in je z njimi treba ravnati v skladu s predpisano deklaracijo.

Med živili rastlinskega izvora imajo izdelki iz različnih vrst žit pomembno mesto. Kruh, različne vrste testenine, kaše in podobno, zavzemajo največji delež v posameznem dnevnem obroku hrane. Testenine in drugi izdelki iz moke zahtevajo posebne pogoje hranjenja, to je suhe prostore in jih ne shranjujemo skupaj z izdelki, ki imajo oster duh, kot so praški, mila in drugo.

Za sadje in zelenjavo veljajo posebni pogoji o kakovosti in shranjevanju pri temperaturi med 0 in 15 stopinj celzija.

Ustrezna higiensko tehnična ureditev prostorov in opreme je eden izmed pogojev za proizvodnjo higiensko neoporečnih živil oziroma hrane.

Zdrava pitna voda je v vsakem prehranbenem obratu nujno potrebna za pripravo hrane, pomivanje bele in črne posode in pribora, umivanje rok in čiščenje prostorov.

Zdravstvena ustreznost pitne vode se nadzira s terenskimi ogledom in z odvzemom vzorcev za kemijsko in bakteriološko analizo.

Da se obvaruje zdravje ljudi, ohrani živila in da živil škodljivci ne uničijo, izvajamo dezinfekcijo, dezinfekcijo in deratizacijo. Z dezinfekcijo uničimo mikrobe, ki jih s čiščenjem nismo odstranili. V primeru vdora večjega

Obnovitveni tečaj o higieni živil in osebni higieni se opravlja vsakih pet let.

števila insektov ali glodalcev v obrat, opravimo dezinfekcijo oziroma deratizacijo, ki jo opravi za to usposobljena oseba. Po zakonu se obvezno dvakrat letno izvede deratizacija, in sicer spomladi in v jeseni.

V nečistem delu kuhinje zbiramo odpadke ločeno po vrsti in izvoru in jih sproti odstranjujemo.

Čiščenje vseh prostorov kuhinjskega obrata, tudi skladišč, garderob in sanitarij je potrebno, da odstranimo umazanijo, odplaknemo mikrobe in da dobe predmeti in prostori lep, urejen videz. Preprečujemo razvoj nalezljivih in parazitskih bolezni.

Izbrati moramo kakovostna čistila in čistilne pripomočke glede na vrsto, namen in postopke čiščenja. Važno vlogo ima sproti in dnevno čiščenje. Čistila in čistilne pripomočke hranimo v prostoru za čistila in skrbimo za vsakodnevno higien-sko vzdrževanje.

Na ustnem preizkusu so udeleženci pokazali dobro znanje iz vseh posredovanih vsebin. Rezultati ankete, ki smo jo izvedli med tečajniki, so pokazali, da so bili le ti z izvedbo in organizacijo tečaja zadovoljni, le nekaj jih želi, da jim na naslednjem tečaju ne bi bilo treba opravljati preizkusa znanja. Anica Javornik

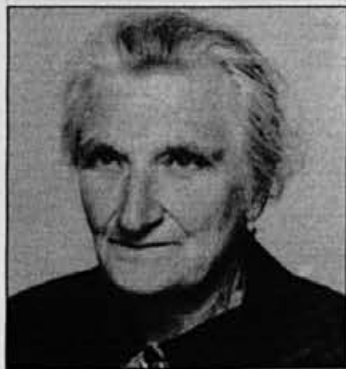
Tudi tako bomo zmanjšali zaloge

23. septembra je maloprodajna mreža v prostorih Druženega doma Partizan pripravila prodajno akcijo. Na njej so kupcem po dokaj sprejemljivih cenah ponudili modele prejšnjih sezon. Za tako obliko prodaje so se odločili že prejšnjo jesen. Ker je bil odziv dober, so akcijo ponovili. Čeprav je bilo v dvorani ves čas nekaj kupcev, pa so v maloprodajni mreži povedali, da so lansko leto, ko je bila prvič pripravljena taka oblika prodaje prodali več. Razmišljajo, da bi morali podobne akcije prenesti tudi izven Žirov. J. K.

Marsikdo je za primerno ceno našel obutev zase in za svoje.

Poslovili smo se od Ane Razložnik

Poslednje slovo smo v mesecu avgustu izrekli naši delavki in upokojenki Alpine Ani Razložnik iz Račeve.

Ana Razložnik je bila rojena v Račevi leta 1914, kjer je tudi odrasla. V Žireh je obiskovala osnovno šolo. Takoj po osnovni šoli se je sama pričela preživljati z delom kot gospodinjska pomočnica po različnih gospodinjstvih oziroma domovih in si je tako v času od leta 1931 do konca leta 1944 pridobila več kot trinajst let delovne dobe. Ves čas je

morala biti pri delu marljiva in pridna, predvsem pa natančna.

Kasneje se je na svojem domu ukvarjala s kmetijstvom. Skozi življenje se je prebijala sama, ni si našla sorodne duše, s katero bi si ustvarila skupno življenje.

Junija leta 1970 se je zaposlila v Alpini in je kot snažilka obratnih prostorov do upokojitve – v novembru leta 1974, svoje delo opravljala vestno in prizadevno.

Življenje je Ani Razložnik po upokojitvi mimo teklo dalje, še naprej je skrbela za dom in kmetijo in bila zadovoljna v svojem okolju.

Toda pridejo leta in zdravje jo je pričelo zapuščati. Zapustila je svoj dom v Račevi in odšla k sorodnikom, ki so ji pomagali in delali družbo.

Sedaj Ane Razložnik ni več med nami. Sorodniki, domačini in znanci smo se od nje za vedno poslovili na domačem pokopališču na Vrhcu Svetih treh kraljev. Vsi, ki smo jo poznali, delavci ter upokojenki Alpine, bomo Ano Razložnik ohranili v lepem in trajnem spominu.

Alojziji Bašelj v slovo

Avgusta smo se za vedno poslovili od dolgoletne delavke in upokojenke Alpine Alojzije Bašelj, rojene leta 1936 v Mrzlem Vrhcu. Svoja otroška leta je preživljala v domačem okolju. Po osnovni šoli je pomagala doma na kmetiji. V Alpini se je zaposlila kot nekvalificirana delavka septembra leta 1955. Dela v oddelku šivalnice se je hitro priučila. Bila je prizadevna in se je hitro prilagajala različnim novim načinom dela.

Kasneje se je Alojzija Bašelj glede na potrebe dela odločila za pridobitev kvalifikacije za poklic šivalke zgornjih delov obutve. Šolanje je leta 1982 uspešno končala. Odslej je v šivalnici opravljala bolj zahtevna kvalificirana dela. Leta 1983 je bila razporejena na delo urejanja in pošiljanja zabojev po traku, ki ga je opravljala do upokojitve – v juniju leta 1989.

Poleg dela v Alpini je vestno skrbela za dom in delala na domačiji. Skupaj z možem sta vzgojila tri otroke, katerim je bila vedno skrbna mati.

Upokojila se je junija leta 1989. Odslej je lahko bolj mirno razporejala svoj čas in se še naprej posvečala domačim opravilom. Čez čas je zdravje Alojzije Bašelj bolj in bolj pešalo in morala se je posloviti. Pretreseni smo ob spoznanju, da je za vedno odšla od nas.

Alojzije Bašelj, naše dolgoletne delavke in upokojenke Alpine, se bomo spominjali kot vestne delavke. Delavci in upokojenki jo bomo še dolgo ohranili v lepem spominu, njenim domačim pa izrekamo iskreno sožalje.

Ljudmili Justin v slovo

V lepem septembrskih dneh smo izvedeli žalostno novico, da se je za vedno poslovila od nas naša dolgoletna upokojenka in delavka Alpine Ljudmila Justin.

Rojena je bila leta 1934 in je že kot petnajstletno dekle v septembru leta 1949 pričela služiti kruh v tedanji Alpini.

Kot nekvalificirana delavka je v prvih letih delala na različnih bolj ali manj zahtevnih delih. Naredila je interno prekvalifikacijo za šivalko zgornjih delov obutve. Od leta 1966 dalje

je večinoma opravljala bolj zahtevna opravila na pripravi dela.

Poleg dela v tovarni je Ljudmila Justin skupaj z možem Jožetom skrbela še za štiri otroke. Želela sta jim nuditi čimveč lepega. Ne da bi se prav zavedala, jo je bolezen kmalu začela opozarjati, da ne zmore več vseh naporov, ki jih prinaša sodobni čas. Bolezen je napredovala in tako je bila aprila leta 1980 invalidsko upokojena in vedno bolj odvisna od tuje pomoči.

Vemo, da si ni želela drugega, kot da bi se ji zdravje povrnilo in bi zopet lahko z dobro voljo skrbela otroke in za moža, ki ji je bil v dolgih letih boleznih poleg odraščajočih otrok ves čas v oporo in pomoč, predvsem pa v spodbudo, da je zmožna premagovati težke trenutke svoje bolezni.

Ljudmila Justin se je nenadoma za vedno poslovila od vseh, ki so ji med težko boleznijo stali ob strani. Delavci in upokojenki Alpine družini izrekamo globoko sožalje, našo nekdanjo delavko in upokojenko pa bomo še dolgo ohranili v najlepšem spominu.

Kadrovske novice

September 2000

V mesecu septembru ni pričel delati noben delavec.

Z delom pa so v tem razdobju prenehali: Vilma Jereb in Mateja Gantar iz oddelka lahke montaže, Mateja Reven iz prikrojevalnice, Stanislava Trček iz oddelka brizgane obutve, Simon Selak iz sekalnice ter Roman Reš iz prodajalne v Kranjski Gori, ki je bil zaposlen za določen čas.

Irma Dolenc

Avgust 2000

V mesecu avgustu so v oddelku brizgane obutve delo nastopili: Berta Rampre in Štefan Oblak ter Stanislava Trček – po pogodbi za določen čas.

S služenja vojaškega roka se je v oddelku težke montaže vrnil Uroš Oblak.

V mesecu avgustu je prenehala delati Marta Mikuž iz obrata Rovte.

alpina
Tovarna obutve, d.d., Žiri

Čas zunaj delovnega razmerja, ki se šteje v zavarovalno dobo

Opozarjamo vas, da je po novem pokojninskem zakonu, ki velja od 1. 1. 2000 dalje možno uveljavljati tudi čas zunaj delovnega razmerja, ki se šteje v zavarovalno dobo brez plačila.

Med drugim se šteje tudi čas do uveljavitve tega zakona, če

sta mati oziroma oče skrbela za otroka v prvem letu otrokove starosti in nista bila zavarovana na drugi podlagi (študent, brezposeln, kmet, gospodinja). Otrok je moral biti državljan Republike Slovenije s stalnim bivališčem v Republiki Sloveniji.

Stare slovenske osebne izkaznice le do 20. decembra • Po novem letu tudi novi potni listi

Stare slovenske osebne izkaznice veljajo le do 20. decembra letos. Osebna izkaznica sicer ni več obvezen dokument, vendar pa mora imeti slovenski državljani vsaj en dokument, s katerim dokazuje svojo istovetnost. To je lahko tudi potni list, vozniško dovoljenje ali drug ustrezen dokument. Je pa osebna izkaznica praktična, saj poleg ostalega, nadomesti tudi potni list pri prehodih meje s sosednjimi državami: Italijo, Avstrijo, Madžarsko in Hrvaško. Kdor jo želi še naprej uporabljati in ima še osebno izkaznico na starih obrazcih (ne na tistih, ki so podobne kreditnim karticam), jo mora zamenjati. Po novem letu pa bodo v upravnih enotah predvidoma začeli izdajati na novih obrazcih tudi potne liste. Starim potnim listom bo veljavnost ne glede na potek veljavnosti v potnem listu, prenehala 5. avgusta 2002. Novi potni listi bodo za odrasle osebe veljali deset let, za otroke do četrtega leta dve leti in za otroke od četrtega do osemnajstega leta pet let. Po novem zakonu vpis otrok v potne liste staršev ni več mogoč. Če ga potrebujejo, morajo otroci imeti svoj potni list. Lahko pa v sosednje države, tako kot odrasli, potujejo tudi z osebno izkaznico.

J. K.

Skrb za Žirovsko okolje – Etiketa uvaja sistem ravnanja z okoljem po standardu ISO 14001

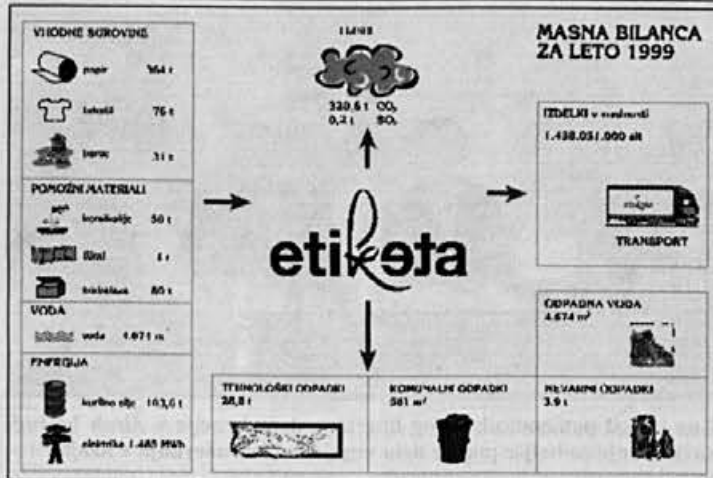
»Večina podjetij danes ne dela več za trg, kjer imamo stalne in znane kupce in tekmece (konkurenco). Pogosto se mi zdi, kot bi bili v vojni, kjer se stalno menjajo in pojavljajo novi konkurenti, tehnološko bolj razviti stroji, novi vladni zakoni in predpisi in vse manj stalni in zanesljivi naročniki. Za vedno so minili časi, ko je podjetje poslovalo kot običajno, ko si imel izdelke in stalne odjemalce. Zahteve naročnikov se spreminjajo, poleg tega naraščajo pričakovanja po visoki kakovosti in seveda dostavi točno ob času, ko etikete (transfer,...) rabijo. Ob tako široki možnosti izbire, kot jo imajo naši naročniki danes na voljo, se bodo odločili za tistega, ki bo kar najbolje izpolnil njihove individualne potrebe in pričakovanja. Pomembnejši (predvsem zahodni) kupci so v postopek izbire svojih dobaviteljev pričeli vključevati tudi ocenitev stanja na področju ravnanja z okoljem.« je v internem glasilu Informator zapisal direktor mag. Jakob Kokalj.

Prav to dejstvo nas je v Etiketi prisililo, da smo na dejavnost v družbi začeli gledati bolj celovito, saj poleg kvalitete proizvodov vedno več pozornosti namenjamo tudi:

- stranskim produktom, ki nastajajo pri izdelavi izdelkov,
- vsem naravnim virom, ki jih porabljamo pri opravljanju dejavnosti,
- spremembam kakovosti okolja zaradi izvajanja dejavnosti,
- posrednim vplivom na okolje pri dobaviteljih in kupcih, ki uporabljajo naše izdelke.

Ob upoštevanju okoljskih parametrov izgleda naša družba tako:

Zaradi vpetosti naše družbe v mednarodne gospodarske tokove in izkazovanja večjega zaupanja lokalnega trga v podjetja, ki lahko dokazujejo stabilno organizacijsko strukturo in skrb za varovanje okolja, se je uprava odločila za dopolnitev poslovnega sistema zagotavljanja kakovosti s sistemom ravnanja okolja po mednarodnem

standardu ISO 14001. Ta sistem smo začeli uvajati v letošnjem letu in predvidevamo, da bo certifikacijsko podjetje konec leta opravilo presojo izpolnjevanja predpisanih zahtev.

In kaj nameravamo pridobiti s celovitim sistemom kakovosti? Predvsem želimo ugotoviti in izboljšati položaj na trgu ter varčevati na vsakem koraku. Prizadevamo si za čim bolj racionalno rabo surovin, pomožnih materialov in energentov. Ugotovljamo, da je zmanjševanje stroškov dostikrat povezano le z organizacijskimi ukrepi. Urejena dokumentacija nam omogoča kandidiranje za ugodna finančna posojila. Sistem nas usmerja v učinkovito spremljanje in upoštevanje nove okoljske zakonodaje. Ker pa je zasnovan tako, da vodi v merljive in dokumentirane izboljšave na ključnih področjih, nas avtomatsko sili k stalnemu izboljševanju na vseh

področjih poslovanja in s tem tudi na področju ravnanja z okoljem. Predvsem pa prevzemamo polno odgovornost, seveda v okviru realnih možnosti, za stranske produkte, ki gredo iz družbe. V Etiketi težimo za tem, da preprečujemo negativne vplive na okolje v čim večji možni meri že na mestu izvora. V ta namen si še zlasti prizadevamo za izbor okolju in človeku prijaznejših surovin in pomožnih materialov, še zlasti kemikalij.

Zavedamo se, da je ključ za poslovni uspeh družbe v celovitem sistemu kakovosti, ki zajema kakovost tiskarskih izdelkov, storitev in ustrezen odnos do okolja. In naš cilj je dolgoročno preživetje, ustvarjanje nove vrednosti in dvig našega življenjskega standarda. Ob ureničenju tega cilja pa tudi skrb za žirovsko okolje in ohranjanje le tega našim potomcem.

Vesna Stanonik

Kmečke žene iz Žirov in okolice jeseni predstavijo svoje pridelke in izdelke. Tako so storile tudi v soboto, 30. septembra. Kljub deževnemu vremenu je bila prodaja kar uspešna.

Pravico do priznanja te zavarovalne dobe lahko uveljavljajo tisti, ki že prejemale pokojnino in tudi tisti, ki ste še v delovnem razmerju. Pravico se uveljavlja na pristojnem Zavodu pokojninskega in invalidskega zavarovanja z ustrežno dokumentacijo (delovna knjižica, izpisek iz rojstne matične knjige otroka, potrdilo o stalnem prebivališču otroka v prvem letu

otrokov starosti, potrdilo o državljanstvu otroka, potrdilo o stalnem prebivališču matere oziroma očeta v tem obdobju). Na podlagi priznane pravice se poviša pokojninska osnova za odmero pokojnine. Podrobnejše informacije dobite na Zavodu za pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

Kadrovska služba

»V novo ekonomijo lahko stopite le oboroženi z znanjem«, dr. Pavel Zgaga in okrogla miza o šolstvu in vlaganju v to področje v Žireh

Ena izmed pomembnih nalog liberalne demokracije v Žireh bo tudi zavzemanje za boljše pogoje dela vzgoje in izobraževanja v kraju.

V torek, 3. 10. so liberalni demokrati iz Žirov pripravili okroglo mizo o šolstvu v Žireh. Povabili so tudi dr. Pavla Zgaga, sedaj predavatelja na pedagoški fakulteti, pred tem pa tudi ministra za šolstvo. Okrogla miza je bila sicer ena izmed predvolilnih srečanj, toda liberalni demokrati Žirov so poskrbeli, da se je razpravljalo predvsem o krajevnih zadevah.

Najprej je o pomenu znanja spregovoril dr. Pavel Zgaga. Povedal je, da se je v raziskavi o tako imenovani funkcionalni pismenosti

v Sloveniji pokazalo slabo stanje. To sicer ne pomeni dejanske nepismenosti, temveč, kako znajo prebivalci svoje znanje uporabiti v praksi. Povedal je tudi, da se je na področju izobraževanja v zadnjih desetih letih mnogo spremenilo. Postregel je s podatkom, da leta 1980 dvanajst odstotkov otrok po osnovni šoli ni nadaljevalo izobraževanja, danes pa je takih samo en odstotek. V osemdesetih letih je le dvajset odstotkov dijakov po zaključeni srednji šoli študiral naprej, danes pa skoraj polovica nadaljuje s študijem.

Prisotni so ugotovili, da je zelo pomembno, kako bomo poskrbeli za generacije, ki prihajajo. Kar nekaj razprave je bilo tudi okrog desetletke in o tem, ali so današnji učenci preobremenjeni.

Okrogle mize se je udeležil tudi ravnatelj Osnovne šole Žiri Slobodan Poljanšek, ki je med drugim prisotne seznanil s potekom priprav na dograditev osnovne šole in vrtca. Dejstvo je, da so prostori šole, še posebej pa vrtca, v Žireh premajhni, predvsem pa za današnje potrebe slabo opremljeni. Od dograditve je preteklo petindvajset let in nujno bodo potrebna vlaganja v posodobitev in dograditev prostorov in opreme. Prav v teh dneh so bili objavljeni republiški rezultati razpisa za investicije. Poljanšek je povedal, da so Žiri nekje na sredini. Za investicije v vrtec smo med sto štirimi prijavljenimi na osemindvajsetem mestu, kar pomeni, da bi bilo možno graditi nekako leta 2002. Prijavilo se je tudi dvesto sedemdesetdeset šol. Žiri so na sto devetinpetdesetem mestu. To prav tako pomeni gradnjo oziroma adaptacijo v letih 2002 ali 2003. Slobodan Poljanšek je ob tem opozoril, da je predvidena investicija namenjena za nekako isto število otrok kot jih šola obiskuje sedaj. Vendar pa število rojstev tudi v Žireh pada. Oddelkov šole bo v bodoče manj in zato je realno pričakovati, da bo potrebno nekako za tretjino zmanjšati tudi obseg investicije pri dozidavi šole. Tu prisotni niso bili povsem enotni, saj so nekateri menili, da ni pametno pretirano vlagati v zidove, drugi pa, da ne smemo biti preveč varčni. Ob tem je ravnatelj osnovne šole opozoril, da investicije ne krije le država, temveč

da mora polovico zagotoviti lokalna skupnost. Žirovska občina doslej za probleme šolstva, po njegovem mnenju, ki so se mu pridružili še nekateri, ni imela pravega posluha. Spregovoril je tudi pomočnik ravnatelja Milan Trojar, ki je pri osnovni šoli zadolžen tudi za vrtec. Povedal je, da se premalo zavedamo, kako pomembno vlogo ima ta zavod pri vzgoji in izobraževanju predšolskih otrok. Žirovski vrtec je zastarel, nima ustreznih prostorov. Normativ, ki določa število otrok, je povsem dosežen. Zanimanje staršev za tovrstno varstvo se povečuje, vsako leto morajo odkloniti kar precej otrok. Povedal je, da je v žirovskem vrtcu sto štirinšestdeset otrok in da so letos izmed sedemdeset prispelih prošenj odklonili kar enaindvajset otrok. Prisotni so se kar nekaj časa pomudili ob tej temi in ugotavljali, da je nujno vlaganje v to področje. Če za investicije ne bo interesa na občini, potem tudi še tako dober vrstni red na republiški ravni ne pomaga.

Okroglo mizo so zaključili z ugotovitvijo, da bo ena izmed pomembnih nalog stranke tudi, da bodo bolj dejavni na področju šolstva, da bodo bolj glasno in z večjimi pritiski terjali, da bo tudi na lokalni ravni več posluha, da bo prišlo do uresničitve zastavljenih ciljev. In da ne bi ostalo le pri volilnih obljubah. Liberalna demokracija je pripravljena nekaj storiti. Mogoče bomo lahko volilci ob naslednjih volitvah ugotavljali tudi, ali so bile to le predvolilne obljube ali resnična odločenost, da je treba narediti korak naprej. In ugotovitve bodo mogoče pomagale, da bomo tedaj lažje delili svoje glasove.

Jožica Kacin

Jože Peternelj-Mausar po štiridesetih letih spet v Logatcu

Ob odprtju razstave Jožeta Peternelja-Mausarja v Galeriji Tržnica v Logatcu.

2. septembra so v Logatcu v Galeriji Tržnica odprli razstavo Jožeta Peternelja-Mausarja. O tem slikar meni naslednje:

»Razstavljaj sem že v mnogih uglednih galerijah doma in po svetu. Z leti pa človek postaja že nekoliko utrujen, zato mi bolj ustrezajo manjše galerije, čeprav vselej ne

morem predstaviti svojega širšega opusa.

To pot sem sprejel vabilo iz Logatca s posebnim namenom. V Logatcu smo namreč pred devetindvajsetimi leti prvič razstavljali izven Žirov vsi štirje takratni delujoči žirovski slikarji.

Nejko Podobnik

Strojarska ulica ob Alpini postala parkirišče

Že dolgo časa vemo, da je naše parkirišče v Žireh premajhno za vse, ki prihajajo na delo s svojimi jeklenim konjički. Ta težava naj bi bila vsaj nekoliko rešena. Strojarska ulica ob potoku Jezernica vzdolž Alpinine ograje je odslej namenjena tudi za parkiranje. Na seji občinskega sveta Občine Žiri je bila parcela, kjer je omenjena ulica, izvzeta iz javne rabe in je prešla v last Alpine. Ulica je odslej zaprta za

javni promet in bo namenjena za interni dovoz na parkirišče Alpine in parkiranje vzdolž potoka Jezernica. Spomladi naj bi se uredilo obrežje potoka, s čimer bi pridobili še nekaj parkirnih mest. Parkiranje pa je možno že sedaj. Da je parkirišče res premalo, se vidi tudi po tem, da je bila bivša ulica že naslednji delovni dan po zaprtju, polna parkiranih avtomobilov.

J.K.

Predsednik vlade dr. Andrej Bajuk kandidat za poslanca v našem volilnem okraju

Tudi predvolilni časi so priložnost, da se stranke predstavijo na takšen ali drugačen način. Škoda, da večina ljudi meni, da na take zборе ne sodijo, ker jih politika ne zanima ali pa ker se nočejo izpostavljati in kazati v neki sredini. Toda tudi na takih shodih utegne biti zanimivo. Stranke, ki imajo neko vizijo in zagon se ponavadi tudi potrudijo, da opozorijo nase in ljudem skušajo na čim bolj izviran način pokazati svoje delovanje. In v Žireh jim je kar uspelo. Vsaka stranka se je predstavila na svoj način in tudi tako je bilo nekoliko popestrjeno družabno življenje. Združena lista je pred Zadržnim domom pripravila predstavitev in koncert, LDS se je lotila bolj resne in za Žiri zanimive teme o šolstvu...

Nova Slovenija pa je Žirovce in dr. Bajuka z ženo, ki sta v soboto, 7. oktobra obiskala Žiri, razvedrila z ubranim petjem Moškega pevskega zbora Alpina. Rok Klemenčič je srečanje popestril z domiselno recitacijo Micke iz Pavličeve knjige Ob Stari meji. Spregovoril je tudi predsednik vlade in kandidat za poslanca v državnem zboru v našem volilnem okraju dr. Andrej Bajuk, ki so mu

zbrani, ki so dobro napolnili Galerijo DPD Svobode, z zanimanjem prisluhnili. Tudi vprašanja in mnenja so bila zanimiva. Prisotni so predsednika vlade povprašali o reševanju odnosov z bivšo Jugoslavijo in delitvi premoženja, o zadolženosti Slovenije, o možnih koalicijah Nove Slovenije po volitvah. Sprožili so tudi nekaj bolj konkretnih vprašanj glede pokojnin, reševanja težav

Žirovci so dr. Bajuka pozdravili s pesmijo in domiselno recitacijo.

invalidov, počasnega reševanja upravnih postopkov, dajanja posojil za podjetnike.

Dr. Bajuk je odgovarjal. Ni obljubljal, toda strinjal se je, da bo potrebno marsikaj spremeniti. Med drugim je povedal, da je velik problem Slovenije oddaljenost med vlado in navadnim človekom. Vsi, ki delajo v državnih organih bodo morali spoznati, da so v službi ljudi in ne obratno. Dotaknil se je tudi obrtništva, ki nima enakih pogojev kot podjetja in kar je gotovo tudi vzrok, da ni pravega razcveta na tem področju. Pri tem je navedel tudi razlike v davčnem sistemu, plačilno nedisciplino opozoril na

zaostanke v sodnih postopkih. Dr. Bajuk je opozarjal, da se ne smemo bati tujega kapitala. Slovenijo ta ne ogroža, ogroža pa jo, kot je dejal, »da nismo znali pravočasno vlagati v vzgojo in usposabljanje naših ljudi«. Več bomo morali storiti za to, »da našim najboljšim strokovnjakom ne bo treba iskati Evrope drugod, temveč jo bodo našli v Sloveniji«. Država se po njegovem mnenju še vedno mnogo preveč neposredno vtika v gospodarstvo. Poslanstvo države je v tem, da skrbi za področja, ki jih drugi ne pokrivajo, na primer šolstvo.

Jožica Kacin

Peti razredi tudi letos v šoli v naravi na Debelem Rtiču

Končno je prišel težko pričakovani dogodek, ko smo odšli v šolo v naravi na Debeli Rtič. V ponedeljek zjutraj smo se zbrali pred šolo z vsemi našimi potovalkami. Poslovali smo se z mešanimi občutki. Vodniki so nas razvrstili v svoje skupine. Moj vodnik je bil Denis Gaber. Zatem je pripeljal avtobus in namestili smo se na sedeže. Napetost je minila brž, ko smo se odpeljali. Med

potjo smo se pogovarjali. Opazovali smo kraje, skozi katere smo se peljali. Videli smo Nanos in na Crnem Kalu smo navdušeno strmeli proti Trstu, kjer se je že videlo morje. Zelo hitro smo prispeli na Debeli Rtič in se odpravili proti paviljonu. Po kosilu smo, namesto počitka, zlagali obleke in ostalo prtljago. Sledilo je kopanje. Že takoj sem osvojil pripravniško značko. Po večerji je bil zbor in takrat so podelili značke in diplome. Kljub temu, da smo bili utrujeni, nismo mogli dolgo zaspiti, saj je bilo toliko novih stvari. Zjutraj smo vstajali ob pol osmih. Najprej smo telovadili v gozdu, nato pa imeli pouk. Drugi dan sem osvojil bronasto značko. Bil sem zelo vesel. Sledili so dnevi, ki so si bili precej podobni. Le nedelja je bila zame poseben dan, saj sem si priplaval še srebrno značko. Zvečer smo imeli zaključek šole v naravi. Igrali smo različne igrice, peli pesmi, uprizorjali skeče in pripovedovali vice. Bilo je lepo, a še lepše v ponedeljek, ko smo se kmalu po poldnevu vrnili domov. Pri šoli so nas pričakali starši, ki so nas že zelo pogrešali.

Ta šola v naravi je bila zame velika izkušnja, saj sem prvič za teden dni odšel od doma sam in sem se veliko naučil.

Daniel Podobnik, 5. a
Osnovna šola Žiri

Tek na Javorč

Javorč je že več let za Žirovce priljubljena točka, kamor nekateri vsak dan, drugi pa malo manj pogosto zahajajo in se merijo v tem, kdo bo večkrat osvojil vrh in se vpisal v knjigo članov kluba U-235. To je sekcija, ki deluje pri Planinskem društvu Žiri, vanjo pa se vključujejo pohodniki na Javorč. V letu svoje petdesete obletnice se je Planinsko društvo iz Žirov odločilo, da bo pohode razširilo še s tekom. Tako je v soboto, 7. oktobra organiziralo tek na Javorč. V spomin na našega alpinista in člana planinskega društva Marka Čara, so ga poimenovali Markov tek.

Pred Blagovnico v Žireh, kjer je bil štart teka, se je kljub deževnemu vremenu zbralo veliko tekačev. Prišli so tudi iz drugih krajev Slovenije. Predsednik Planinskega društva Žiri

Zvone Kopač, pravi, da bi bilo udeležencev še precej več, če bi nekoliko ne zagodlo vreme. Toda kljub temu je teklo kar osemindeset tekmovalcev. Proga za odrasle je bila dolga 4,6 kilometra, za osnovnošolce pa 3 kilometre. Višinska razlika med štartom in ciljem je bila 425 metrov. Tekmovalci so bili razdeljeni v enajst kategorij. Pri moških je najboljši čas dosegel Peter Lamovec. Na Javorč je pritekel v osemnajstih minutah in petindvajsetih sekundah. Drugi je bil Matic Mlinar, tretji pa Borut Malavašič. Pri ženskah je bila najboljša Mirjam Tavčar. Drugo mesto je zasedla naša delavka Rada Žakelj, tretja pa je bila Edita Sporiš. Na Javorču so udeleženci prejeli medalje, nato pa je bilo še žrebanje praktičnih nagrad. Žirovski planinci obljublajo, da to ni bilo zadnje tovrstno srečanje, saj naj bi bil Markov tek tradicionalen.

J.K.

Takole so začeli. Čaka pa jih še kar dolga pot do vrha Javorča.

Odslej bo tudi za jeklene konjičke nekaj več prostora.

Dogodki s področja širših interesov, šolstvo, zdravstvo, akcije krajanov, kultura, šport, potopisi, pisma...

Planinsko društvo Žiri je praznovalo 50-letnico ustanovitve

Ob praznovanju 50-letnice se je na Javorču zbralo mnogo ljubiteljev hribov in gora ter članov društva. Foto: Peter Močnik

V soboto, 16. septembra, smo člani Planinskega društva Žiri proslavili petdeseto obletnico ustanovitve društva. Proslavo, katere se je udeležilo približno dvesto prijateljev gornštva, smo pripravili pred lovsko

kočo na Javorču. Program je povezovala Martina Mlakar. Slavnostni govornik je bil Adi Vidmajer – podpredsednik Planinske zveze Slovenije. V programu je sodeloval moški pevski zbor Alpina in otroci iz vrta pod mentorstvom Gabrijele Mlakar in spremljavi Dušana Mlakarja.

Zaslužnim članom društva smo na proslavi podelili društvena priznanja in priznanja Planinske zveze Slovenije. Najvišje letošnje priznanje – zlati častni znak za dolgoletno delo v planinskem društvu je prejel Pavel Žakelj. Planinsko društvo Žiri pa je ob tej priložnosti prejelo posebno priznanje Planinske zveze Slovenije.

Proslavo smo združili s predstavitvijo zbornika, ki smo ga izdali ob zlati obletnici. Publikacijo je predstavil glavni urednik Miha Naglič. Na kratko je opisal delo uredniškega odbora in članke, ki so v zborniku. Zbornik je po simbolični ceni v prodaji v nekaterih žirovskih prodajalnah. Planinci vas vabimo, da ga preberete.

Zvone Kopač

Ubogih nikjer ne manjka

Tombola v Žireh je letos praznovala svoj peti rojstni dan. In prizadevni organizatorji vsako leto poskrbijo, da obiskovalci preživijo lepo in zanimivo nedeljsko popoldne.

»Ubogih nikjer ne manjka« je bilo geslo že pete misijonske tombole, ki so jo v nedeljo, 1. oktobra pripravili v dvorani DPD Svobode v Žireh. Tombola vsako leto privabi veliko obiskovalcev. Ali je tak obisk posledica dobrih dobitkov ali dobrega programa sicer ne vemo, vendar pa se prepleta eno in drugo. Tudi letos je bilo tako. In tudi letos se je dvorana povsem napolnila, pa tudi pripravljeni stoli v predverju

niso samevali. Tako so Žirovci spet dokazali, da jim ni vseeno za uboge po svetu. To velja tako za obiskovalce kot darovalce in nastopajoče. Vseh je bilo veliko. Nastopajočih letos sicer nekoliko manj kot prejšnja leta, vendar to ni zmanjšalo lepote trenutka in dobrega namena vseh, še posebno pa organizatorjev, ki se vsako leto zares potrudijo.

J.K.

Žirovski album

Na predstavitvi je spregovoril tudi avtor knjige Franc Temelj. Zahvalil se je vsem, ki so mu pomagali, da je zbirka razglednic postala tako številna, ter vsem, ki so se udeležili predstavitve knjige in razstave.

Tudi razglednice so ogledalo ljudi in kraja. In če so zbrane za sto let nazaj se iz njih razbere marsikaj. Zato so se tudi člani Muzejskega društva Žiri odločili, da ob svoji tridesetletnici pripravijo razstavo žirovskih razglednic. Pobudo za to je dal Franc Temelj, ki je svojo sicer skromnejšo zbirko dopolnil še z razglednicami iz drugih zbirk. »Najkрасnejše« od njih so izdali tudi v knjižni obliki. Tako je nastal Žirovski album. V njem je šestdeset razglednic Žirov, natisnjenih v letih od 1899 do 2000. Album je razdeljen na tri dele. Prvi so krajevne razglednice. Sledijo jim društvene in priložnostne, tretji del pa so reprodukcije žirovskih slikarjev.

Muzejsko društvo Žiri je 7. oktobra v prostorih muzeja v Stari

šoli v Žireh, s krajšim kulturnim programom pospremlilo izid knjige in ob tem pripravilo virtualno razstavo. Na njej so na sodoben način s pomočjo računalniške projekcije predstavili vseh 222 žirovskih razglednic. Čeprav je zamisel in zbiranje razglednic predvsem plod dela Franca Temeljna, pa je Franc povedal, da imajo pri dokončni podobi albuma kot tudi razstave mnogo zaslug tudi zbiralci žirovskih razglednic ter sodelavci in prijatelji: Stane Kosmač, Branko Filipič in člani računalniškega krožka pri Osnovni šoli Žiri, podjetje Krajnik iz Škofje Loke, mag. Tadeja Primožič in Miha Naglič ter gotovo še kdo.

Jožica Kacin

Nov nadzorni odbor občine Žiri

Kot smo že poročali, je prejšnji nadzorni odbor občine Žiri, zaradi nesoglasja oziroma ker ob ugotovljenih nepravilnostih v poslovanju občine, ni naletel na podporo občinskih svetnikov in s tem na podporo za ureditev razmer, odstopil. Na septembrski seji pa je občinski svet potrdil nov nadzorni odbor v sestavi: Ida Filipič Pečelin, Mojca Gantar in Anica Govekar.

Kolofon

»DELO ŽIVLJENJE« je glasilo Alpine, d.d., Žiri. Ureja ga uredniški odbor: Jana Erznožnik, Slavko Kristan, Jana Peternel, Ivo Pivk, Rada Žakelj, Jožica Kacin – glavna in odgovorna urednica. Fotografije: J. Kacin. Naklada: 2.200 izvodov. Tisk: Gorenjski tisk, Kranj